

# FEDERAȚIA ROMÂNĂ DE VOLEI

---

În anul 1895, profesorul american William Morgan, inspirându-se de la jocul de tenis, a inventat jocul de „Volei”, care, pentru o scurtă perioadă de timp, s-a numit „Minonete”. Acest joc a fost conceput ca o activitate recreativă a oamenilor, indiferent de vârstă și sex, jucătorii celor două echipe adverse trimițând mingea peste plasă.

În perioada anilor 1900-1920, prin filialele organizației YMCA, voleiul s-a răspândit în Canada, America de Sud, Asia și Europa. În dezvoltarea ulterioară a jocului s-au consemnat câteva etape: prima până în 1920, când s-au organizat primele concursuri în cele două Americi, Asia și Europa; a doua etapă este până la înființarea Federației Internaționale de Volei (FIVB), în anul 1947; a treia etapă poate fi până la Congresul CIO, care a inclus voleiul la JO din 1964; ultima etapă este până în 1998, când la Congresul FIVB reunit în Japonia s-a hotărât ca toate seturile jocului de volei să se desfășoare numai în sistem tie-break și cu punctajul seturilor modificat, precum și participarea în joc a unuia din lot, denumit jucătorul „libero”.

Dacă la înființarea FIVB în 1947 au participat 14 țări, actualmente sunt afiliate peste 210 federații naționale. Din comitetul de conducere a FIVB a făcut parte și Marcel Vlaicu, director în Organizația Sportului Popular din România. De asemenea, în diferite comisii ale FIVB au activat mulți reprezentanți ai voleiului românesc.

Primul președinte al FIVB a fost ales Paul Libaud (Franța), a cărui prodigioasă activitate este continuată de actualul președinte mexican, dr. Ruben Acosta.

În 1948, FIVB organizează primul CE masculin (Italia), iar în 1949 se desfășoară primul CM masculin în Cehoslovacia și în același timp se organizează, la Praga, și primul CE feminin.

La începuturile practicării lui, voleiul se juca pe baza unor reguli convenționale referitoare la numărul jucătorilor într-o echipă, la numărul punctelor în seturi, la numărul paselor, la dimensiunile terenului, la înălțimea fileului etc. Astfel, în 1917 un set se câștiga la realizarea punctului 15, în 1918 se stabilește ca în echipă să joace numai 6 jucători, în 1923 se stabilesc 3 loviri în propriul teren, în 1964 se permite trecerea mâinilor peste plasă de către jucătorii participanți la blocaj, iar cei care au efectuat blocajul pot să reia mingea etc. La toate Congresele FIVB, și în special la cele din anii 1966 și 1994, s-a analizat evoluția jocului, iar contactul jucătorului cu mingea și aprecierea justă a lovirii ei constituiau cea mai importantă problemă în continuitatea fazelor de joc. În acest sens, la Adunarea Generală a FIVB (Grecia, 1994), regula 14.4.2. se modifică astfel: „Mingea trebuie lovită. Ea nu poate fi nici prinsă și nici aruncată.” O noutate o constituie însă regula 14.4.1. care se modifică astfel: „Mingea poate intra în contact cu orice parte a corpului.” Comentariul Colegiului Central al Arbitrilor din FRV este următorul: „În timp ce în trecut nu se permitea atingerea mingii cu o parte a corpului aflată sub genunchi, acum mingea poate atinge întregul corp, inclusiv picioarele, indiferent dacă atingerea se face în mod *activ* sau *pasiv*”. Această noutate conduce indirect și la îmbogățirea tehnicii jocului.

În general, orice modificare urmărea atât menținerea unui echilibru între acțiunile ofensive și cele defensive ale jocului, cât și stabilitatea unei maniere unitare de arbitraj.

Desigur, jocul va continua să evolueze și se va interveni cu alte modificări în regulamentul de joc, chiar și după cele apărute după Congresul FIVB reunit la Tokyo în 1998.

Din anul 1920, voleiul se joacă și în România și este practicat de elevii și studenții din orașele București, Brașov, Constanța, Iași, Ploiești, Sibiu, Timișoara etc. Și în țara noastră, jocul de volei evoluează pe toate planurile, echipele de club și în special cele reprezentative, masculine și feminine, obțin rezultate excelente la marile concursuri internaționale, mai ales în perioada 1946-1980. Pe plan intern se menționează că în anul 1931 se înființează FRV, împreună cu cea de baschet. Se organizează, tot în 1931, și primul CN masculin de volei al Capitalei, cu participarea echipelor: „Sportul Studentesc”, „Juventus”, YMCA Turda, „Viforul Dacia”, Tennis-Club și „Apărătorii Patriei”, ultima câștigând locul I. În 1932 apare primul regulament de volei și în 1943 se organizează la Ploiești un turneu, la care participă opt echipe masculine și anume: București cu 3 echipe, Ploiești cu 2 echipe și câte una din orașele Brașov, Iași și Timișoara, iar la feminin au participat numai 4 echipe. Tot în acest an se mai organizează un campionat inter-școlar al Capitalei, câștigat de echipa masculină a Liceului „Matei Basarab”. De asemenea, se desfășoară și un turneu universitar câștigat de echipele (bărbați + femei) ale Facultății de Drept din București. Din 1944 se organizează cu regularitate competiții la care participă echipe masculine și feminine cu jucători valoroși. Din 1948 se mai organizează și competiții de masă, cum au fost: Cupa Unității Tineretului, Spartachiadele ș.a. care aveau ca prim obiectiv angrenarea și practicarea voleiului de cât mai mulți tineri din România. Tot în 1948 se organizează și primul CN al elevilor, la care participă multe echipe din țară, titlul de campioană națională școlară revenind echipei masculine a fostului Liceu „Sf. Petru și Pavel”, actualmente Colegiul Național „Mihai Viteazul”, din Ploiești.

În concursurile organizate după apariția jocului de volei în țara noastră, acțiunile tehnico-tactice erau destul de simple și puține, astfel: serviciul executat

mai mult de jos decât de sus, preluarea mingii și ridicarea ei pentru atac se executa în principal cu 2 mâini de sus și rar cu 2 mâini de jos (cu plonjon în situații extreme), atacul se executa cu bătaie pe un picior și rar cu bătaie pe ambele picioare etc. Din punct de vedere tactic, combinațiile în atac erau fără intrarea ridicătorului din linia a II-a, în apărare domina dispozitivul cu jucătorul din zona 6 avansat etc. Se poate afirma că actualul joc de volei, care se dispută numai în sală, este diferit față de cel practicat la începutul apariției lui, când se juca în aer liber. Se menționează că în 1958, după o perioadă de modificări în titulatura federației, se revine totuși la FRV, dar total independentă până în ziua de azi. Și sistemul competițional se modifică. Încă din 1949 echipele din campionatul local promovează în cel central pe baza unei ierarhizări piramidale, iar în 1954 se introduce sistemul competițional divizionar. Numărul mare de echipe va determina apariția a două Divizii: A și B. Din 1969, campionatul școlar este înlocuit cu Divizia de Juniori și mai târziu se îmbunătățește și competiția la nivelul cadeților și speranțelor. Din 1970 se înființează CR și în același an începe și campionatul pentru copii (minivolei).

Îmbunătățirea metodologiei de pregătire și concurs a jucătorilor, schimburile de experiență cu alte școli de volei din Europa, fac posibile obținerea unor mari performanțe, al căror bilanț este următorul:

- la JO din 1964, echipele noastre reprezentative (bărbați + femei) se clasează pe locurile IV; la JO din 1972, echipa masculină s-a clasat pe locul V; la JO din 1980, echipa masculină cucerește locul III, iar cea feminină se clasează pe locul VIII;
- la CM, echipa masculină a ocupat locurile II în 1956 și 1966, locurile III în 1960 și 1962, locurile IV în 1949 și 1952, locul VI în 1974, locul VII în 1970, locul XIII în 1978 și locul XV în 1982; echipa feminină s-a clasat pe locul II în 1956, pe locul IV în 1962, pe locul V în 1952 și 1974 și pe locul VII în 1970;
- la CE, echipa masculină a ocupat locul I și respectiv titlul de campioană europeană în 1963, locul II în 1955 și 1958, locul III în 1971 și 1977, locul IV în 1951 și 1975, locul V în 1950, 1967 și 1981, locul VII în 1979, locul VIII în 1983 și 1985, locul X în 1987,

locul XI în 1997 și locul XII în 1989; echipa feminină a ocupat locul III în 1963, locul IV în 1949, 1955, 1958 și 1989, locul V în 1950 și 1979, locul VI în 1977, 1983 și 1991, locul VII în 1971, 1975 și 1981, locul VIII în 1987, locul IX în 1967 și locul XII în 1997.

De asemenea, echipa națională de juniori obține locul III (în 1969) și locul II (în 1986), iar cea feminină obține locul II (în 1971) și locul III (în 1988) la respectivele CE rezervate juniorilor.

La acest tablou al marilor performanțe obținute de echipele de volei (bărbați + femei) ale României, se mai adaugă încă 10 medalii obținute cu echipele naționale studențești la JMU și peste 20 de medalii obținute la CB de echipele masculine și feminine ale țării noastre la juniorat și seniorat. La CM al Surzilor (București, 1977), echipele naționale (bărbați + femei) au cucerit locul III.

Rezultate excelente obțin și echipele de volei ale cluburilor noastre (bărbați + femei) în CCE, Cupa Cupelor etc. Astfel, în anii 1966 și 1967 „Dinamo” și „Rapid” București dispută finalele CCE la masculin și echipa „Steaua” București (masculin) se clasează de 2 ori pe locul II, tot în CCE. Echipa de volei feminin „Dinamo” București se clasează pe locul III în Cupa Cupelor (în 1974) și echipa „Penicilina” Iași, în aceeași competiție, se clasează o singură dată pe locul III (în 1973) și de 2 ori pe locul IV, în 1978 și 1979.

La dezvoltarea voleiului românesc, au contribuit mulți profesori antrenori cu sportivii lor, medici, psihologi, arbitri, ziariști, activul salariat și voluntar al FRV și al conducerii cluburilor sportive din țara noastră. Mulți dintre antrenori și sportivi au contribuit la dezvoltarea voleiului și în alte țări, mai ales în cele din Europa.

Datorită îndelungatei și laborioasei activități voleibalistice din țara noastră, conducerea FIVB a decernat, în anul 1974, medalia de argint FRV.

În încheiere, se menționează că „Voleiul de plajă” (Beach-Volleyball) este tot un joc sportiv, care

din 1993 atrage din ce în ce mai mulți adepți în România. La campionatul organizat de FRV participă atât echipe masculine, cât și feminine. Cele două echipe, compuse fiecare din câte 2 jucători, se confruntă pe un teren de nisip, fie pe parcursul unui set, fie în varianta cu cel mai bun din 3 seturi. Și echipele noastre naționale, care participă în concursuri internaționale la voleiul pe plajă, se pot califica la CE și la CM rezervate acestui joc sportiv. Astfel, în Grecia, la CE de tineret, cuplul feminin Cristina Androhovici și Laura Dulceanu a cucerit locul III și respectiv medalia de bronz.

FRV a colaborat și continuă să sprijine atât dezvoltarea voleiului cu echipe compuse din câte 6 jucători, cât și cele compuse din câte 2 jucători.

În anul 2000, componența Biroului federal era următoarea: Octavian Dimofte – președinte, Horațiu Nicolau, Marian Stamate și Eugen Niculescu – vicepreședinți, Viorel Manole – secretar general și 10 membri. Antrenori federali erau: Victoria Banciu, Martin Rauch și Virgil Dumitrescu. De asemenea, erau 98 de secții afiliate în 35 de județe, cu 4 057 de sportivi legitimați, din care: 702 seniori, 1 335 de juniori și 2 020 de copii, pregătiți de 166 de antrenori și 6 instructori și asistați de 635 de arbitri.

În anul 2001, federația s-a reorganizat în conformitate cu prevederile Legii educației fizice și sportului Nr. 69, din 28 aprilie 2000. Adunarea generală din 28 noiembrie a adoptat noul Statut și a ales Consiliul director, în următoarea componență: Ovidiu Matea – președinte; Gheorghe Vișan și Marian Ștefan – vicepreședinți; Viorel Manole – secretar general (ulterior retras din această funcție); Victoria Antoaneta Banciu, Virgil Dumitrescu, Corneliu Păduraru, Viorel Ouatu, Aurel Drăgan, Iulica Băloi, Marian Păușescu, Liviu Mandler și Eugen Niculescu – membri. Ca organ de administrare și gestionare a fost stabilit un Directorat format din 7 membri, condus de secretarul general al federației.

**ANTRENORII CARE AU FUNCȚIONAT LA  
ECHIPELE CAMPIOANE NAȚIONALE DE  
VOLEI**

					F	Roibescu Nicolae
			1972		M	Eremia George
					F	Meadu Nicolae
			1973		M	Eremia George
					F	Meadu Nicolae
1949	M	Petrescu Gh.	1974		M	Eremia George
1950	M	Niculescu George			F	Meadu Nicolae
	F	Niculescu Magda	1975		M	Eremia George
1951	M	Murafa Nicolae			F	Ivănescu Doina
	F	Raianu Mariana	1976		M	Eremia George
1952	M	Murafa Nicolae			F	Ivănescu Doina
	F	Raianu Mariana	1977		M	Eremia George
1953	M	Constantinescu Gh.			F	Ivănescu Doina
	F	Raianu-Bunescu Mariana	1978		M	Drăgan Aurel
1954	M	Moraru Valică			F	Ivănescu Doina
	F	Murafa Nicolae	1979		M	Eremia G. și Schreiber W.
1955	M	Petrescu Gh.			F	Ivănescu Doina
	F	Tărchiță Nicolae	1980		M	Schreiber Wiliam
1956	M	Petrescu Gh.			F	Ivănescu Doina
	F	Tărchiță Nicolae	1981		M	Schreiber Wiliam
1957	M	Tibacu Victor			F	Ivănescu Doina
	F	Constantinescu Gh.	1982		M	Schreiber Wiliam
1958	M	Surugiu V.			F	Ivănescu Doina
	F	Constantinescu Gh.	1983		M	Schreiber Wiliam
1959	M	Petrescu Gh.			F	Ivănescu Doina
	F	Meadu Nicolae	1984		M	Schreiber Wiliam
1960	M	Petrescu Gh.			F	Ivănescu Doina
	F	Constantinescu Gh.	1985		M	Oros Cornel
1961	M	Roman Șt. și Petrescu Gh.			F	Ivănescu Doina
	F	Constantinescu Gh.	1986		M	Bartha Gyula
1962	M	Roman Șt. și Petrescu Gh.			F	Constantinescu Ion
	F	Constantinescu Gh.	1987		M	Bartha Gyula
1963	M	Roman Ștefan			F	Constantinescu Ion
	F	Constantinescu Gh.	1988		M	Bartha Gyula
1965	M	Ponova Ioan			F	Constantinescu Ion
	F	Meadu Nicolae	1989		M	Bartha Gyula
1966	M	Ponova Ioan			F	Dimofte Octavian
	F	Constantinescu Gh.	1990		M	Crețu O. și Rauh M.
1967	M	Tănase Tică			F	Cotoranu Adrian
	F	Constantinescu Gh.	1991		M	Crețu O. și Rauh M.
1968	M	Tănase Tică			F	Cotoranu Adrian
	F	Meadu Nicolae	1992		M	Tătaru V. și Păușescu M.
1969	M	Tănase Tică			F	State Florin și Tănase Tică
	F	Constantinescu Gh.	1993		M	Spătăceanu Mircea
1970	M	Tănase Tică			F	Chițigoi Constantin
	F	Roibescu Nicolae	1994		M	Tătaru V. și Păușescu M.
1971	M	Tănase Tică			F	Chițigoi Constantin

1995 M Tătaru V. și Păușescu M.  
F Chițigoi Constantin  
1996 M Pop Neculai  
F Chițigoi Constantin  
1997 M Spătăceanu Mircea  
F Stan Costinel

1998 M Spătăceanu Mircea  
F Grapă Florin  
1999 M Țurcă Florin  
F Stan Costinel  
2000 M Banu Dan și Ignat Marian  
F Stan Costinel și Duță Marin

**ECHIPELE CAMPIOANE NAȚIONALE DE  
VOLEI**

- |            |                                 |            |                         |
|------------|---------------------------------|------------|-------------------------|
| 1. 1949 M  | „Locomotiva” CFR București      | 22. 1971 M | „Steaua” București      |
| 2. 1950 M  | „Locomotiva” CFR București      | F          | „Penicilina” Iași       |
| F          | „Locomotiva” CFR București      | 23. 1972 M | „Dinamo” București      |
| 3. 1951 M  | CCA București                   | F          | „Rapid” București       |
| F          | „Progresul” ICAS București      | 24. 1973 M | „Dinamo” București      |
| 4. 1952 M  | CCA București                   | F          | „Rapid” București       |
| F          | „Progresul Sănătatea” București | 25. 1974 M | „Dinamo” București      |
| 5. 1953 M  | „Dinamo” București              | F          | „Rapid” București       |
| F          | „Progresul” CPCS București      | 26. 1975 M | „Dinamo” București      |
| 6. 1954 M  | CCA București                   | F          | „Dinamo” București      |
| F          | „Știința” ICF București         | 27. 1976 M | „Dinamo” București      |
| 7. 1955 M  | „Locomotiva” ICF București      | F          | „Dinamo” București      |
| F          | „Progresul” CPCS București      | 28. 1977 M | „Dinamo” București      |
| 8. 1956 M  | „Locomotiva” București          | F          | „Dinamo” București      |
| F          | „Progresul” CPCS București      | 29. 1978 M | „Steaua” București      |
| 9. 1957 M  | CCA București                   | F          | „Dinamo” București      |
| F          | „Dinamo” București              | 30. 1979 M | „Dinamo” București      |
| 10. 1958 M | „Dinamo” București              | F          | „Dinamo” București      |
| F          | „Dinamo” București              | 31. 1980 M | „Dinamo” București      |
| 11. 1959 M | „Rapid” București               | F          | „Dinamo” București      |
| F          | „Rapid” București               | 32. 1981 M | „Dinamo” București      |
| 12. 1960 M | „Rapid” București               | F          | „Dinamo” București      |
| F          | „Dinamo” București              | 33. 1982 M | „Dinamo” București      |
| 13. 1961 M | „Rapid” București               | F          | „Dinamo” București      |
| F          | „Dinamo” București              | 34. 1983 M | „Dinamo” București      |
| 14. 1962 M | „Rapid” București               | F          | „Dinamo” București      |
| F          | „Dinamo” București              | 35. 1984 M | „Dinamo” București      |
| 15. 1963 M | „Rapid” București               | F          | „Dinamo” București      |
| F          | „Dinamo” București              | 36. 1985 M | „Dinamo” București      |
| 16. 1965 M | „Rapid” București               | F          | „Dinamo” București      |
| F          | „Rapid” București               | 37. 1986 M | „Steaua” București      |
| 17. 1966 M | „Rapid” București               | F          | „Universitatea” Craiova |
| F          | „Dinamo” București              | 38. 1987 M | „Steaua” București      |
| 18. 1967 M | „Steaua” București              | F          | „Universitatea” Craiova |
| F          | „Dinamo” București              | 39. 1988 M | „Steaua” București      |
| 19. 1968 M | „Steaua” București              | F          | „Universitatea” Craiova |
| F          | „Rapid” București               | 40. 1989 M | „Steaua” București      |
| 20. 1969 M | „Steaua” București              | F          | „Dinamo” București      |
| F          | „Dinamo” București              | 41. 1990 M | „Steaua” București      |
| 21. 1970 M | „Steaua” București              | F          | „Universitatea” Craiova |
| F          | „Penicilina” Iași               | 42. 1991 M | „Steaua” București      |
|            |                                 | F          | „Universitatea” Craiova |
|            |                                 | 43. 1992 M | „Dinamo” București      |
|            |                                 | 44. 1993 M | „U Exolorări” Baia Mare |
|            |                                 | F          | „Rapid” București       |



## RETROSPECTIVĂ ÎN IMAGINI

---



*Delegația de volei a României în anul 1948. Echipa feminină s-a clasat pe locul IV la CE, iar cea masculină s-a clasat tot pe locul IV, dar la CM. Ambele concursuri internaționale s-au disputat la Praga. Se disting următoarele jucătoare: Maria Pruncu, Magda Niculescu, Rodica Sădeanu, Nicolle Nistor, Tinela Pleșoianu, Marie Jeane Dumitrescu, Marcela Cernat, Natalia Todorovschi și Mariana Trandafirescu-Bunescu și următorii jucători: Paul Dinu, Paul Erdeli, Teodor Baloș, Dumitru Medianu, Nicolae Dragomirescu, Mircea Bărbulescu, Ion Tănăsescu, Dan Drăgulescu și Miroslav Bernard (antrenor)*





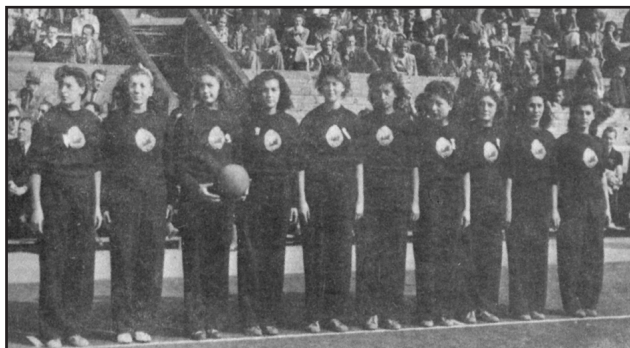
*Lotul de volei al României, în perioada 1947/1948, compus din următoarele jucătoare: Magda Niculescu, Rodica Sădeanu, Țuli Ionescu, Mariana Trandafirescu-Raianu. Jos: Livia Thomas, Marcela Dumitrescu, Dumitru Patras (antrenor), Tinela Pleșoianu și Maria Pruncu*



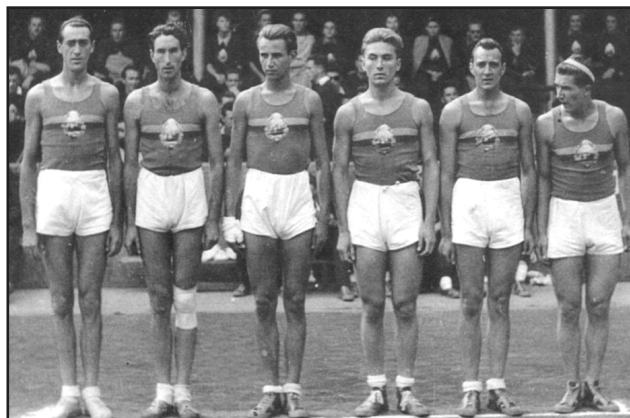
*Defilarea delegației de volei a României la un turneu internațional în 1948, disputat în Bulgaria, la Sofia*



*Delegația de volei a României, care a cucerit locul IV la CM în 1949, cu jucătorii: Ion Șușelescu, A. Gruia (arbitru - în costum alb), Șt. Roman, Dan Drăgulescu, P. Covaci (șeful delegației), Paul Erdeli, Dumitru Medianu, Emil Wilvert, Bănică Teodorescu, Emilian Mitroi, George Petrescu. Jos: George Dumitrașcu, Ion Tănăsescu, Mircea Cristea și Ștefan Ene (șef adjunct delegație)*



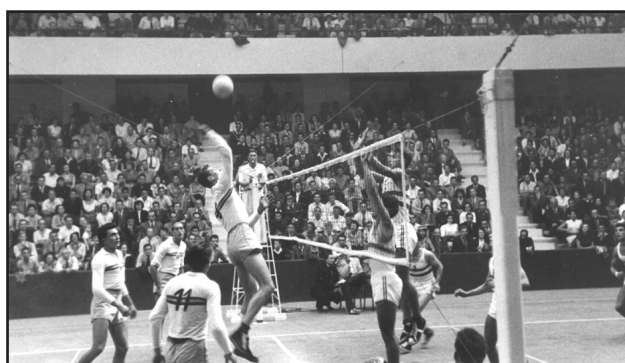
*Lotul de volei al României la CE din anul 1950 a fost compus din jucătoarele: Mariana Bunescu, Magda Niculescu, Rodica Sădeanu, Marcela Bărboi, Natalia Cernat, Jeane Niculescu, Tinela Zota, Nicolle Nistor, Marcela Dumitrescu și Maria Pruncu. Echipa noastră a ocupat locul V*



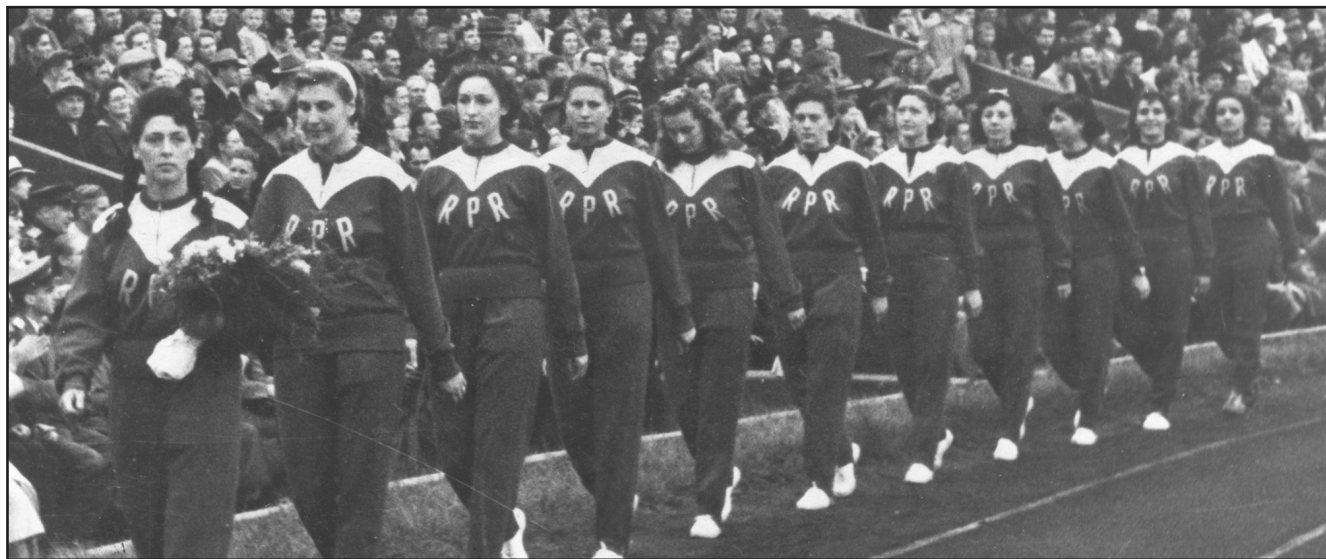
*La „Universiada” din anul 1953, echipa de volei a României a cucerit locul II și, respectiv, medalia de argint, cu următorii jucători: Dumitru Medianu, Paul Erdeli, Emil Wilvert, Bănică Teodorescu, Dan Drăgulescu și Ion Tănăsescu*



*Jucătoarea Despina Mavrocordat atacă cu stânga*



*Fază de joc din CE (Paris - 1951), unde echipa de volei a României a ocupat locul IV. Atacă jucătorul Ion Șușelescu, asigurat de jucătorii Ion Tănăsescu, Ștefan Roman și Dumitru Medianu*



*Lotul național al României la CM din 1952 (Moscova), unde s-a clasat pe locul V. Jucătoarele au defilat astfel: Mariana Trandafirescu (căpitanul echipei), Tatiana Avacum, Alice Szabo, Doina Corbeanu, Rodica Gherasim, Adriana Honet, Rodica Sădeanu, Magda Niculescu, Tinela Pleșoianu, Florența Pitcovici și Constanța Marcu*



*Loturile de volei ale României la „Universiada” din 1954 au fost formate din jucătoarele: Rodica Sădeanu (căpitan echipă), Natalia C. Todorovschi, Doina I. Corbeanu, Florina T. Popovici, Adriana J. Honet, Cornelia M. Timoșanu, Lola C. Coman, Tinela Z. Pleșoianu, Constanța Marcu, Sonia Colceriu și jucătorii: N. Răducanu (ține drapelul țării noastre), Șt. Roman, D. Medianu, I. Șușelescu, E. Claiți, S. Apostol, H. Nicolau, M. Moraru etc. Echipa feminină s-a clasat pe locul II*



*Lotul de volei al României, care a cucerit locul IV la CE din 1955, cu următoarele jucătoare: Rodica Sădeanu (căpitan echipă), Tatiana Avacum, Natalia T. Cernat, Doina I. Corbeanu, Florina I. Popovici, Adriana P. Honet, Cornelia M. Timoșanu, Tinela Z. Pleșoianu și Sonia Colceriu*



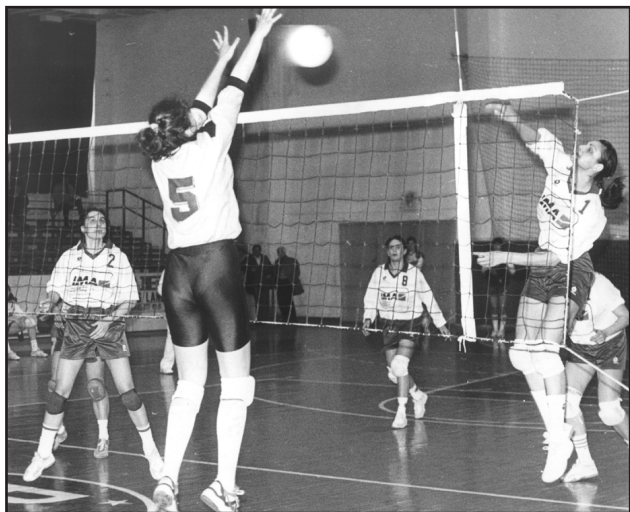
*Echipa de volei a României, locul V la CE din anul 1955. Atacă jucătoarea noastră Tatiana Avacum, asigurată de Doina Corbeanu Ivănescu, Natalia Todorovschi și Tinela Pleșoianu*



*Lotul de volei al României (tineret și senioare), care s-a pregătit pentru CE (1955) și pentru CM din 1956. Echipa noastră a cucerit locul II la CM (1956) și respectiv, medalia de argint cu jucătoarele: R. Sădeanu, A. Zabara, T. Avacum, N. Drăuceanu, N. Cernat, D. Corbeanu, Fl. Popovici, E. Răzvanță, C. Timoșanu, E. Metopadov, T. Pleșoianu și S. Colceriu*



*Fază de joc între echipele „Petrolul” Ploiești și „Dinamo” București*



Fază de joc între echipele de volei „Penicilina” Iași și „Dacia” Pitești



Echipa de volei a CS „Dinamo” București a cucerit de multe ori titlul de campioană, iar pe plan internațional, cucerește de mai multe ori locurile I și II în CCE, cu: Gh. Corbeanu, M. Târlici, Sebastian Mihăilescu (antrenor), I. Papugiu, Gh. Stoian, Ed. Derzei. Jos: I. Duțică, W. Schreiber, Gelu Smerecinschi și Constantin Ganciu



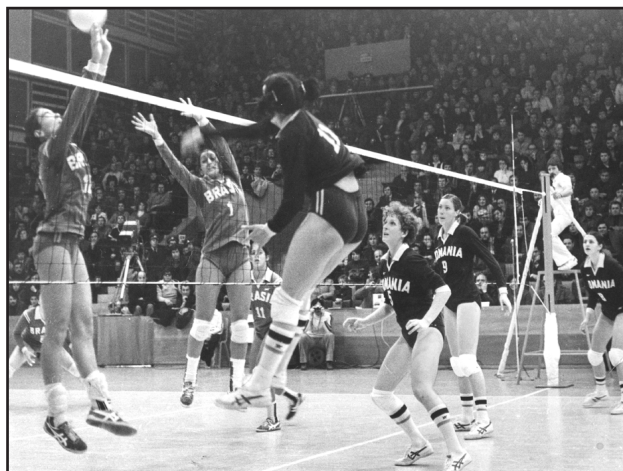
Lotul de volei al României, care a cucerit locul III și, respectiv, medalia de bronz la CE din anul 1963, desfășurat la București, cu jucătoarele: Lia Vanea, Elisabeta Golosie, Alexandrina Constantinescu, Natalia Todorovschi, Ileana Enculescu-Dulău, Doina Ivănescu, Ana Mocanu, Elena Verdeș, Doina Vințan, Sonia Colceriu, Viorica Mirion, Cornelia Predulea și antrenorii Nicolae Murafa și Gh. Bodescu, precum și antrenorul federal Ion Takaci



*Lotul de volei al României, care a cucerit medalia de aur la CE din anul 1963. Echipa noastră, campioană europeană, a fost compusă din următorii: Nicolae Sotir (antrenor), Nicolae Bărbuță, Mihai Grigorovici, Eduard Derzei, Davila Plocon, Iuliu Szöcs, Gheorghe Ferariu, Mihai Chezan, Ștefan Roman (antrenor). Jos: Constantin Ganciu, William Schreiber, Horațiu Nicolau, Aurel Drăgan și Mihai Coste*



*Echipa de volei a CS „Rapid” București a cucerit de multe ori titlul de campioană națională, iar pe plan internațional, cucerește de mai multe ori locurile I și II în CCE cu I. Ponova (antrenor) și jucătorii: Gh. Ferariu, V. Pavel, D. Plocon, H. Nicolau, M. Grigorovici, R. Costinescu, A. Ardelea. Jos: N. Bărbuță și Aurel Drăgan*



*Fază de joc între echipele de volei ale României și Braziliei, la CM din 1974, unde echipa noastră s-a clasat pe locul V*



*Lotul de volei junioare-tineret al României, care a cucerit medalia de argint la CE (1971 - Italia). Din lot au făcut parte următoarele jucătoare: Maria Antonescu, Emilia Cesnega, Maria Matei, Paula Cazangiu, Victoria Caranda, Leonid Sorbală (antrenor), Angela Moșoianu, Cornelia Cîrstoiu (sus), Ion Cristian (antrenor), Leontina Mateș, Rodica Cilibiu, Nadia Brumă și Liliana Pașca (jos). Din delegația României au mai făcut parte și Coti Florescu (arbitru internațional, primul din rândul de sus) și Nicolae Mateescu, conducătorul delegației noastre, ultimul din rândul de jos*



*Lotul de volei al României, care s-a clasat pe locul V la JO din RF Germania (München - 1972), a fost compus din jucătorii: Mircea Tutovan, Laurențiu Dumănoiu, Stelian Moculescu, Cornel Oros, Gabriel Udișteanu, Constantin Chițigoi, Romeo Enescu, Wiliam Schreiber, Gyula Bartha, Ion Cristian, Marian Stamate și Viorel Bălaș*



*Lotul olimpic de volei care a cucerit locul III și, respectiv, medalia de bronz la JO din anul 1980 (Moscova) cu jucătorii: Cornel Oros, Constantin Stere, Sorin Macavei, Cornel Chifu, Nicolae Pop, Laurențiu Dumănoiu, Viorel Manole, Nicu Stoian, Dan Gîrleanu, Marius Cata-Chițiga, Florin Mina, Gunther Enescu*



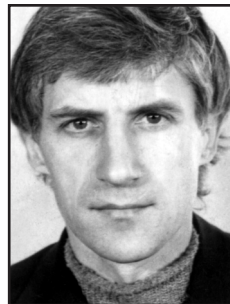
## FIGURI REPREZENTATIVE

---

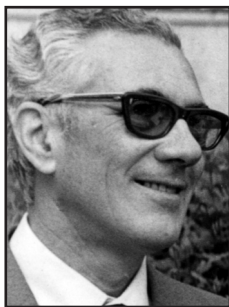
**AGAPIE, ANNIE** (1924-1958), n. la București. A fost componentă a lotului național de volei. Cu echipa reprezentativă a României a cucerit titlul balcanic în 1946 și locul al II-lea la JB din 1947. A jucat în echipa „Bonaparte” din București, obținând cu ea rezultate remarcabile în diferite competiții interne.



**ALBUȚ, MIRCEA** (1924-1999), n. la București. Medic și arbitru de volei. Ca jucător de volei, a fost component al echipelor „PTT”, ASA „Medicina” etc. Din anul 1940, este arbitru de volei, iar din 1963 este arbitru internațional. A arbitrat peste 1 000 de jocuri pe plan intern ca principal sau secund. Pe plan internațional, a condus 205 jocuri, printre care finale de CE, CM, CCE și CMU. În perioada 1953-1957, a fost președinte al Comisiei Centrale de Volei, apoi în cadrul FRV, președinte al Colegiului Central de Arbitri. A tradus, comentat și adnotat *Regulamentul jocului de volei* (Editura „Stadion”, 1972). În anul 1976, a publicat *Codul internațional de arbitraj* (broșură editată de FRV – Colegiul de Arbitri). În anul 1980, o dată cu retragerea sa din activitatea de arbitru, pentru merite deosebite în activitatea sportivă, i s-a acordat „Diploma de Onoare” CNEFS.



**ARBUȚOV, ADRIAN** (1950), n. la Satu Mare. Profesor de educație fizică, absolvent al IEFS din București, specializare volei, promoția 1973. În anul 1964, a debutat ca junior la echipa „Progresul” din Șomcuța Mare, jud. Maramureș. La seniorat, joacă în echipele divizionare IEFS București (1969-1972) și „Explorări” Baia Mare (1973), echipă cu care cucerește locul II, apoi locul III (de 11 ori) în CN – divizia A. Pe plan internațional, a cucerit de 3 ori Cupa Balcanică, în anii 1977, 1978 și 1980, cu echipa „Explorări”. În CN a participat la peste 400 de jocuri. Ca jucător în lotul național, a cucerit locul I la JB de Volei din 1973 și 1977, locul VI la CM din 1974, locul IV la CE (1975) și locul III (1977). A participat ca jucător la 135 de jocuri internaționale. Ca antrenor, a activat la echipa „U Explorări” din Baia Mare (1988-1998), iar ca antrenor secund, la lotul național de seniori, în perioada 1975-1976, când echipa obține calificarea la CE (1976). Pentru meritele sale sportive, a fost distins în 1977 cu titlul de Maestru emerit al sportului. De asemenea, i s-a conferit în anul 2000 Medalia națională „Pentru Merit” clasa a III-a. Președinte al CSM din Baia Mare.



**ARMĂȘESCU, CONSTAN-  
TIN** (1924-1991), n. la Bu-  
curești. Economist. A debutat ca  
arbitru de volei în 1941, pro-  
movând rapid la categorii supe-  
rioare. În 1953 a devenit arbitru  
internațional de volei. De-a lung-  
ul întregii sale activități, a arbi-  
trat peste 1 500 de jocuri deci-  
sive în turneele finale din com-  
petițiile interne de volei și aproximativ 500 de jocuri  
internaționale în turneele finale din CE, CM, CCE  
etc. A funcționat vreme îndelungată ca Președinte al  
Colegiului Central de Arbitri din cadrul FRV. A orga-  
nizat și condus mai multe cursuri de arbitri de volei  
pe plan intern și a fost lector la cursurile internaționa-  
le de arbitri. Pentru meritele sale deosebite, în pe-  
rioda 1961-1980 a fost ales membru al Comisiei In-  
ternaționale de Arbitraj din cadrul FIVB. În anul  
1955, a obținut și titlul de Arbitru internațional de  
baschet.



**ARMEANU, ION** (1933), n. la  
București. Inginer. Activitatea  
importantă în volei a fost cea de  
arbitru, debutând în anul 1951. A  
promovat la categoria a II-a în  
1953, iar categoria I a obținut-o  
în 1963. A activat ca arbitru 41  
de ani. În această perioadă  
îndelungată, a arbitrat aproxima-  
tiv 10 000 de jocuri oficiale în

diferite campionate raionale, orașenești și divizionare  
A și B. Între anii 1968 și 1992, a arbitrat aproximativ  
534 de jocuri în Divizia A, atât ca principal, cât și ca  
arbitru secund. Titlul de arbitru internațional l-a  
obținut pe baza unui examen în 1963. În perioada  
1963-1989, a arbitrat la turnee finale ale CE, la semi-  
finale de Cupe Europene inter-cluburi etc. În total, a  
arbitrat 121 de jocuri oficiale internaționale. Paralel  
cu activitatea de arbitru, a jucat și în echipa de volei  
„Știința Construcții” București, în perioada 1952-  
1957. De asemenea, și-a adus o însemnată contribuție  
în voleiul nostru și prin funcțiile avute în organismele  
interne: membru în CC de Arbitri, secretar și preșe-  
dinte al acestui Colegiu; între anii 1953-1968, a activat  
ca președinte al Comisiei de Volei din regiunea Bu-  
curești, iar în perioada 1957-1961, a activat în  
Comisia de Evidență și Transfer a FRV. Din 1995 ac-  
tivează ca observator federal.



**AVACUM, TATIANA** (1924-  
2001), n. la Ismail, azi în  
Ucraina. Absolventă a Facultății  
de Medicină Umană din Bu-  
curești – Secția Igienă, în 1950 și  
a Cursului de medicină sportivă,  
în 1954. Activitatea de medic  
sportiv a desfășurat-o în cadrul  
Clubului „Progresul” și a lotului  
de volei tineret al României. În

paralel, a lucrat la Institutul pentru Controlul Medica-  
mentului din București, unde a fost coautor la 7  
brevete de invenții privind medicamentele susțină-  
toare de efort. A început să joace volei în liceu, prima  
legitimare având-o la „Start – Club”, în 1940. Perfor-  
manțele de nivel înalt le-a realizat, pe plan național,  
în cadrul echipei Facultății de Medicină („Știința”  
IMF) – locul III în 1951 și al echipei „Progresul Casa  
Scânteii”, cu care a ocupat, timp de 10 ani consecu-  
tiv, locuri fruntașe și de 3 ori a câștigat titlul de cam-  
pionă națională (1953, 1955 și 1956). În 1952, a  
fost selecționată în echipa națională a României și a  
fost, până în 1956, jucătoare de bază a acestei echipe.  
A participat la: CM de la Moscova din 1952 – locul  
V; CE de la București din 1955; Festivalul Mondial al  
Tineretului de la București din 1953 – locul IV; JMU  
de la Budapesta din 1954 – locul II. A făcut, de  
asemenea, parte din echipa națională, care a susținut  
numeroase întâlniri bilaterale. A fost timp de mai  
mulți ani membră în organele de conducere ale FRV.  
Pentru performanțele obținute, a primit diplome de  
onoare, medalii, titlul de Maestră a sportului în 1954  
și de Maestră emerită a sportului în 1970.



**BALAIȘ, FLORIN** (1935), n. la  
Chilia Veche, jud. Tulcea. Profe-  
sor de educație fizică, absolvent al  
ICF, promoția 1958, specialitatea  
volei. Este profesor universitar la  
Facultatea de Educație Fizică și  
Sport din Galați. În anul 1955, de-  
butează în sport ca jucător de  
handbal la CS „Știința” ICF din  
București. În perioada 1961-

1981, ca antrenor de volei la echipa CSU Galați,  
cucerește locul II în 1967 și locul III în 1969 în CN  
al diviziei A – masculin. În cei 20 de ani de antre-  
norat a contribuit la promovarea unui număr însemnat  
de jucători la loturile naționale de seniori. În perioa-  
da 1964-1981, este selecționat în conducerea tehnică

a lotului național de volei – seniori, obținând cu echipa națională următoarele rezultate: locul II și titlul de vicecampionă mondială la CM de la Praga (1966) și locul III la JO de la Moscova din 1980. Antrenor emerit. Pe parcursul îndelungatei activități voleibalistice, i s-au publicat două cărți de volei, din care se menționează: *Îndrumarul instructorului de volei* (Editura Sport–Turism, 1975). De asemenea, a prezentat la diferite consfătuiri 30 de lucrări științifice de specialitate. A avut pe parcursul activității următoarele funcții: Președinte al CSU Galați, Decan al Facultății de Educație Fizică și Director la Direcția Județeană pentru Tineret și Sport Galați.

**BALOȘ, TEODOR** (1924), n. la Constanța. Inginer. Fost component al lotului național de volei. A participat la CM din anul 1949 cu echipa reprezentativă a României, care s-a clasat pe locul IV. A jucat la echipa „Știința” din Iași.



**BANCIU (CARANDA), VICTORIA** (1952), n. la București. Profesoară de educație fizică, absolventă a ICFS București, promoția 1975. Debutază în volei în anul 1968, ca jucătoare în echipa CSS nr. 1 București, cu antrenorul Sandy Chiriță. În 1975, s-a transferat la Clubul „Dinamo” București, unde a jucat până în anul 1986, cucerind de 10 ori titlul național. În anul 1970, este selecționată în lotul național de junioare; cucerește locul II la CE de junioare din Italia, în 1971. În anul 1974, cu echipa națională de senioare, obține locul V la CM din Mexic și în 1980, locul VIII la JO de la Moscova. În anul 1989 a renunțat la activitatea sportivă de performanță. Ca antrenor a activat un an la echipa de volei feminin „Dinamo” București și între anii 1989-1991 la „Calculatorul” București. Pentru laborioasa activitate ca jucătoare și pentru excelentele rezultate obținute cu echipa de club, dar mai ales cu echipele naționale de volei, conducerea MTS i-a decernat titlul de Maestră emerită a sportului în anul 1996. Din anul 1995 este membră a Colegiului Central de Antrenori și membru în Biroul FRV. Actualmente este antrenoare federală la FRV, încă din anul 1995.



**BĂRBULESCU, MIRCEA** (1919), n. București. Inginer, component al lotului național de volei în perioada 1948-1949. A participat la CM din 1949, unde s-a clasat cu echipa națională pe locul IV. A jucat la echipele de volei „SK – 44” și „CCA” (actualmente „Steaua”), ambele din București.



**BARTHA, GYULA** (1945), n. la Odorhei, jud. Harghita. Profesor de educație fizică și sport, absolvent al IEFS București. Ofițer MAPN. A debutat în echipa de volei – juniori – a Școlii Profesionale din Sibiu. În 1962 se transferă la echipa „Tractorul” din Brașov, apoi la „Steaua” București, cu care cucerește de 5 ori titlul de campion național. În cadrul campionatului de divizie A, ca jucător la cluburile „Tractorul” Brașov și „Steaua”, s-a clasat de mai multe ori pe locurile II și III. Cu echipa națională a obținut la: CE locul V (1969), locul III (1971) locul IV (1975); CM locul VII (1970), locul VI (1974); JO locul V (1972); JB locul I (1971 și 1973). Cu echipa „Steaua” București s-a clasat de două ori pe locul II la CCE și o dată în Cupa Cupelor (1977). Ca antrenor al echipei „Steaua”, a realizat 5 titluri naționale; a mai activat ca antrenor și la o echipă de club din Franța. Pentru rezultatele deosebite realizate cu echipa reprezentativă a țării, a fost distins cu titlul de Maestru al sportului. I s-a conferit în anul 2000 Medalia națională „Serviciul Credincios” clasa a II-a. Activează la Colegiului Central de Antrenori din cadrul FRV.



**BENGEANU, CONSTANTIN** (1935), n. în com. Urși, jud. Vâlcea. Profesor de educație fizică, absolvent al ICF București, promoția 1961, cu specializarea volei. Ca jucător, a debutat în anul 1952 la echipa Liceului „A. Lahovari” din Râmnicu Vâlcea. Din anul 1956 și până în 1960, a jucat la echipa ICF București, iar

din 1961 a jucat la „Știința” Cluj, cucerind locul III în divizia A. Ca antrenor, a activat la echipa „Știința – Poli” din Cluj încă din anul 1964, iar în perioada 1976-1978 este selecționat în conducerea tehnică a lotului național de volei – seniori. Cu echipa națională cucerește în anul 1977 locul III la CE de seniori și locul I la JB de seniori din Turcia. Atât cu echipa de club, cât și cu echipa națională de volei, a participat ca antrenor la aproximativ 50 de jocuri internaționale de volei. În perioada 1978-1998, la Editura Didactică a Universității „Babeș-Bolyai” din Cluj-Napoca, i s-au publicat mai multe lucrări de specialitate, din care se menționează: *Volei*, curs de bază și curs de specializare, *Inițiere în tehnica de bază* etc. Pe parcursul îndelungatei activități voleibalistice, a avut, în organismele interne, următoarele funcții: membru al Colegiului Central de Antrenori și membru al Biroului FRV și președinte al CS „Universitatea” din Cluj-Napoca, în perioada 1990-1998. Pentru laborioasa activitate în voleiul românesc, i s-a decernat diploma „Merite deosebite în activitatea de performanță”, iar în anul 1994 a primit titlul de Antrenor emerit.



**BODESCU, GHEORGHE**

(1931), n. la Chișinău, azi în Republica Moldova. Profesor de educație fizică, absolvent al ICF București în 1956. Ca antrenor de volei a activat la ȘS din Sibiu, formând și promovând multe junioare valoroase, care au fost promovate la nivele superioare, inclusiv la loturile naționale (Rodica Popa, Marcela Pripș etc.). De asemenea, a antrenat echipa de seniore „Voința” Sibiu și echipa masculină „Poli” din Timișoara, aceasta din urmă clasându-se pe locuri fruntașe în CN. Selecționat în conducerea tehnică a lotului național feminin, a obținut rezultate remarcabile cu echipa națională la multe concursuri internaționale, din care se menționează locul VII la CM din 1970 și locul III la CE din 1963. Paralel cu activitatea didactică și de antrenor, a avut preocupări și pe linia metodică-științifică, materializate prin prezentarea unor lucrări la diferite conferințe, unele din ele fiind publicate în reviste de specialitate. Este stabilit în Germania.



**CĂLDARE, TRAIAN** (1932),

n. în com. Livezile, jud. Bistrița Năsăud. Medic stomatolog, absolvent al IMF din Cluj, promoția 1958. Activitatea voleibalistică a desfășurat-o pe trei compartimente: jucător, antrenor, medic sportiv. Ca jucător, a debutat în 1948 la echipa de volei „Tractorul” din Brașov. În

1952, ca student al IMF Cluj, joacă în echipa „Universitatea” Cluj, cu care se va clasa pe locul III în campionatul național – divizia A, în 1958. În 1951 a fost selecționat pentru tabăra de tineret a UASR, cu care participă la un turneu internațional în Polonia. În anii 1958 și 1959 este legitimat la echipele „Voința” și „Fulgerul” din Suceava, cu care va participa la CN – divizia B și respectiv, A. La Suceava, concomitent cu activitatea de jucător, ca antrenor va fi preocupat și de formarea unor jucători tineri care au fost promovați ulterior în lotul național (precum: G. Udișteanu, V. Ionescu, V. Pancu ș.a.). Ca sportiv și antrenor, a reușit să creeze o tradiție voleibalistică în municipiul și județul Suceava. În anul 1970, FRV apelează la serviciile sale ca medic sportiv pentru lotul național de juniori-tineret.



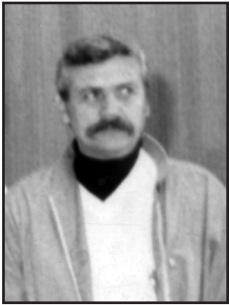
**CĂTA-CHIȚIGA, MARIUS**

(1960), n. la Timișoara. Este profesor de educație fizică, absolvent al IEFS București în 1987. Ca jucător a debutat în 1972, la ȘSE din Timișoara, antrenorul lui fiind Gh. Horhat. În 1975 s-a transferat la „Poli” Timișoara și din 1977 a jucat la „Dinamo” București, până în 1992. Cu echipa

„Dinamo” București a cucerit de 8 ori CN (în perioada 1979-1991) și de 4 ori locul II. Pe plan internațional, tot cu echipa „Dinamo” București, a participat în CCE, cucerind locul III în 1982, iar în Cupa Cupelor a cucerit locul I în anul 1979. De asemenea, a mai participat și la JB inter-cluburi și în 1984 a cucerit locul I. Selecționat în lotul național de juniori și tineret, a obținut locuri fruntașe în turnee internaționale. Cu lotul național de seniori, cucerește locul III la JO din 1980; locul I la JMU și locul V la CE, ambele în 1981. A fost căpitanul echipei naționale timp de 4 ani la tineret și 6 ani la seniori. În perioada 1992-1994, a jucat la echipa „Panellinios”

Atena și din 1994 la echipa „Rapid” București. Pentru îndelungata activitate de jucător și pentru rezultatele foarte bune obținute, a fost decorat cu „Meritul Sportiv” clasa a III-a în 1980, iar în 1981, clasa I, și a primit titlul de Maestru emerit al sportului. De asemenea, i s-a conferit în anul 2000 Medalia națională „Serviciul Credincios” clasa a III-a.

**CHEREBEȚIU, GABRIEL** – vezi **Personalități (B)**



**CHEZAN, MIHAI** (1935), n. în com. Gherla, jud. Cluj. Antrenor de volei. Ca jucător de volei, a fost component al echipei „CCA” București, cu care a cucerit în anul 1957 titlul de campion național, apoi al echipei „Progresul” București, cu care a obținut următoarele rezultate: locul II în 1960 și 1961, locul III – 1962. Participă la CCE cu echipele „Progresul” (1962) și „Rapid” (1967), obținând rezultate remarcabile. Cu echipa reprezentativă a țării s-a clasat pe: locul II la CE din 1955; locul IV la CMU din 1955; locul III la CM din 1962; locul I la CE din 1963. Ca antrenor al lotului național feminin de junioare, a reușit cucerirea locului I la JB de junioare din 1973. De asemenea, a mai funcționat ca antrenor în Israel și în Mexic. Ca jucător, pentru rezultatele deosebite obținute cu echipa națională de volei, a fost distins cu titlul de Maestru emerit al sportului în anul 1996. Din 1998 este vicepreședinte al Biroului FRV. I s-a conferit în anul 2000 Medalia națională „Serviciul Credincios” clasa a II-a.



**CHIRIȚĂ, SANDY** (1936-1998), n. la Galați. Profesor de educație fizică, absolvent al ICF în 1966, specializare volei. A jucat la echipele „Dinamo” și „Steaua” București, cucerind locuri fruntașe în campionatul diviziei A, precum și în concursurile internaționale inter-cluburi. Ca antrenor la echipele feminine de junioare la cluburile sportive școlare (ȘS1, CSS Liceul „D. Cantemir” și CSS Liceul „M. Basarab”, toate din București), în perioada 1966-1986 a cucerit multe locuri fruntașe: titlul de campioană națională în anii 1970, 1971, 1978 și locul II în 1975. A mai antrenat și

echipele de senioare CS „Constructorul” (1968-1974) și AS „Flacăra Roșie” (1977-1986), cucerind locuri fruntașe în campionatul diviziei A. A format și a promovat multe jucătoare valoroase la loturile naționale de junioare și senioare (V. Banciu, Carmen Puiu, I. Tîrnoveanu). Ca antrenor la loturile naționale de junioare și senioare a obținut, în perioada 1974-1986, următoarele rezultate: 5 locuri I la Balcaniade; locul IV la Universiada din 1981; locul V la CM din 1974 și locul VI la CE din 1983. Paralel cu activitatea practică a avut și preocupări metodice, din care se menționează următoarele lucrări (individuale și în colaborare): *Volei – orientare unitară*, FRV, 1989; *Programa de volei a cluburilor sportive școlare – MEN* – 1986; *Criterii, probe și norme pentru selecția de volei*, broșură CNEFS, 1987 etc. Pe parcursul activității a avut următoarele funcții: membru al Colegiului Central de Antrenori și al Biroului FRV; șeful Catedrei de Volei a ȘS 1 București și Antrenor federal la FRV. Datorită îndelungatei sale activități și a excelentelor rezultate obținute ca antrenor, i s-a decernat titlul de Antrenor emerit în anul 1996.



**CHIȚIGOI, CONSTANTIN** (1950), n. la București. Profesor de educație fizică, absolvent ANEFS, promoția 1975. Ca jucător a debutat în 1966, la echipa de volei a ȘS nr. 2 din București, primul său antrenor fiind N. Waldinger. Ca senior, a jucat la echipa „Rapid” (1969-1974), cu care s-a clasat pe locul II în 1972 în CN; în perioada 1974-1977 cu echipa Clubului „Steaua” se clasează de 4 ori pe locul II în CN. Pe plan internațional, cu aceeași echipă, a participat la Cupa Cupelor (1974-1977), ocupând locuri fruntașe, printre care și un loc II în 1977. În perioada 1972-1976, cu echipa națională, a obținut următoarele rezultate: locul V (JO – Germania, 1972); locul VI (CM – Mexic, 1974); locul IV (CE – Iugoslavia, 1975). A activat ca antrenor la echipele masculine „Calculatorul” București, „Elcond” Zalău și „U” Craiova. Această ultimă echipă s-a clasat pe locul II în anii 1990 și 1991 la CN. În perioada 1992-1996, a antrenat echipa feminină „Rapid” București, cucerind de 4 ori locul I în CN și de 3 ori locul I în CR. Cu această echipă s-a clasat pe locul V în CCE, ediția 1995. În 1997 a antrenat echipa națională de volei de juniori, iar din 1998 pe cea de seniori. Pen-

tru meritele sale sportive, i s-au decernat medalia și titlul de Maestru al sportului. A deținut funcția de vicepreședinte al Colegiului Central al Antrenorilor din cadrul FRV. Antrenor al lotului național de volei masculin.



**CIOCOIU (POPA), GABRIELA** (1949), n. la Brașov. Absolventă a Facultății de Medicină, promoția 1974. Ca jucătoare de volei, a debutat la ȘS din Brașov, antrenor fiind prof. Octavian Borbil. În 1967 a jucat la „Universitatea” Cluj, iar în 1969 la „Medicina” București și la „Dinamo” București, din 1974. Cele

mai bune rezultate au fost obținute cu echipa de volei „Dinamo” București, cucerind locul I și titlul de campioană națională de 5 ori în perioada 1975-1979, iar la CCE a participat în anii 1974 și 1975. În campionatul național, a totalizat 500 de jocuri oficiale. Selecționată și în lotul național din 1966 până în 1977, a realizat cu echipa de volei a României următoarele rezultate: locul V la CM din Mexic (1974); locul VII la CE (1971); locul IV la CMU de la Moscova (1973) și locul I la CB din anii 1971, 1973 și 1975. A participat la aproximativ 300 de jocuri internaționale. Pentru rezultatele obținute, i s-a decernat titlul de Maestră a sportului în anul 1970. Medic specialist în balneofizioterapie și medicină sportivă la Clubul „Dinamo” București.



**COLCERU, SONIA** (1934), n. la Blaj, jud. Cluj. Profesoară de educație fizică, absolventă ICF, promoția 1956. A debutat în volei, ca elevă, jucând în echipa liceului; ca studentă (1952-1956) a jucat în echipa ICF, cu care a cucerit titlul de campioană națională în 1954. După absolvirea ICF, s-a transferat la

Clubul „Rapid” București, cu echipa căruia a obținut numeroase titluri și locuri frunțase în CN și în diferite concursuri internaționale. Cu lotul național a realizat următoarele performanțe: locul IV (Festivalul Mondial al Tineretului și Studenților – România 1953); locul II (JMU – Ungaria, 1954), locul IV (CE – România, 1955); locul III (Festivalul Mondial al Tineretului – Polonia, 1955); locul II (CM – Franța,

1956); locul IV (Festivalul Mondial al Tineretului și Studenților – URSS, 1957); locul III (JMU, Franța – 1957). Concomitent, a participat și la alte jocuri interne și internaționale cu rezultate excelente. Pentru meritele sale sportive, i s-a decernat în 1956 titlul de Maestră a sportului. Este stabilită în Germania.

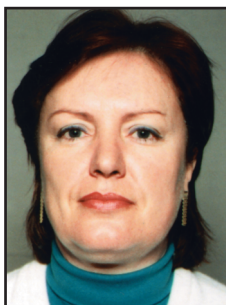
**CONSTANTINESCU, GHEORGHE** – vezi **Personalități (A)**.



**CORBEANU, GHEORGHE** (1937), n. la Blaj, jud. Alba. Profesor de educație fizică, absolvent al ICF din București. A debutat ca jucător de volei la echipa școlii din Blaj, apoi a jucat la echipa „Știința” din Cluj. În 1956 s-a transferat la echipa „CCA”, cucerind în 1957 titlul de campion național. Din 1960 s-a

transferat la „Dinamo” București, cu care a obținut rezultate remarcabile atât în campionatul diviziei A, cât și pe plan internațional. Astfel, în anii 1966 și 1967 cucereste CCE de volei și „Dinamoviadele” din anii 1962 și 1968. Ca jucător selecționat în echipa națională a României, realizează cu echipa următoarele rezultate: locul II – vicecampioană mondială – la CM din anii 1956 și 1966; locul III – la CM din anii 1960 și 1962; locul III – la Festivalul Tineretului din anul 1957; locul I – la CMU din anii 1957 și 1961. Pentru meritele sale deosebite, manifestate în cadrul campionatului intern, dar mai ales ca jucător al echipei naționale, i s-a decernat titlul de Maestru emerit al sportului.

**CRISTEA, MIRCEA** – vezi **Personalități (B)**



**DAVID (ZAHARESCU), VENERA** (1950), n. la București. Profesoară de educație fizică, absolventă a ICF București, promoția 1973. Debutază în volei în anul 1965, la echipa CSS nr. 2 București, antrenorul ei fiind prof. Nicolae Humă. La seniorat, a jucat mulți ani la echipele de volei „Medicina” (1969-1973), apoi la „Dinamo” (1973-1978), cucerind de 5 ori titlul de campioană națională, precum și la echipele „Rapid” (5 ani), „Flacăra” (2 ani) și „Confecția” (3 ani), toate din

București. În campionatele respective a participat la peste 400 de jocuri oficiale. A fost selecționată în lotul național în 1965 și până în 1975 a obținut rezultate remarcabile: locul IV la CMU din 1973 și mai multe locuri I la CB, în perioada 1971-1975. De asemenea, a mai obținut unele rezultate bune și cu echipa „Dinamo” București în concursuri internaționale inter-cluburi (CCE și CC). Ca jucătoare, a participat la aproximativ 200 de jocuri internaționale. Ca antrenore, a activat la echipele de volei ale cluburilor: „Flacăra Roșie” (a promovat în Divizia B), „Rapid”, „Confecția” (a promovat în divizia A) și „Voința”, toate din București. Pentru activitatea îndelungată și cu rezultate foarte bune, i s-a decernat titlul de Maestră a sportului în anul 1975.



**DERSZEI, EDUARD** (1934), n. la Baraolt. Ca jucător la echipa de volei „Dinamo” București, a obținut rezultate remarcabile, cucerind titlul de campion național în 1958 și multe locuri II și III. De asemenea, cu echipa de club a obținut rezultate excelente și pe plan internațional: locurile I la „Dinamoviadele”

din anii 1959 și 1962 și locurile I la CCE în anii 1966 și 1967. Selecționat în echipa națională, cucerește multe locuri fruntașe în mari concursuri internaționale: locul II la CE din 1955 și din 1958 și titlul de campion european la ediția din 1963; se clasează cu echipa națională, tot la CE, pe locul V în 1967; locul IV la JO din 1964; locul II la CM din 1956 și 1966; locul III la CM din 1960 și 1962. Pentru rezultatele excelente obținute cu echipa de club și cu echipa de volei a României, a fost distins cu titlul de Maestru emerit al sportului. A fost vicepreședinte al CS „Dinamo” Brașov. I s-a conferit în anul 2000 Medalia națională „Serviciul Credincios” clasa a III-a.



**DIMOFTE, OCTAVIAN** (1950), n. la Ploiești. Profesor de educație fizică, absolvent IEFS, promoția 1973. Din 1965 a jucat volei la echipa „Petrolul” Ploiești, avându-i ca antrenori pe O. Popa și Gh. Manta. După juniorat, a jucat la echipele „IEFS”, „Electra” din București și la „Farul” Constanța (1973-1982). Ca antrenor, a acti-

vat la echipele CSS 1 și „Farul” din Constanța (1973-1982), la „Dinamo” București (1986-1990) și la „Dacia” Pitești (1992-1994). În CN a ocupat cu echipele feminine „Farul” Constanța locurile II și III, cu „Dinamo” București locurile I și II și cu „Dacia” Pitești locul III. În perioada 1983-1986 a activat și ca antrenor la echipa feminină de junioare a lotului național, iar în perioada 1988-1990 a antrenat echipa de senioare, cu care s-a clasat pe locul IV la CE din 1989. În anul 1996 a primit titlul de Antrenor emerit. A deținut următoarele funcții: vicepreședinte al Clubului „Farul” Constanța (1979-1982); secretar general – interimar – la FRV (1996-1998). Președinte al Clubului „Olimpia” București și vicepreședinte al Biroului FRV. Se menționează că, în perioada 1990-1992, a mai antrenat și echipa spaniolă „Alcorcon”, obținând rezultate bune în campionatul de volei al Spaniei. I s-a conferit în anul 2000 Medalia națională „Serviciul Credincios” clasa a II-a.



**DINU, PAUL** (1925-1995), n. la București. Inginer. A fost component al lotului național de volei. A participat cu echipa națională la Balcaniada din 1947, unde s-a clasat pe locul II și, de asemenea, la CM din 1949, unde s-a clasat pe locul IV. A jucat la echipele de volei „SK – 44” și „CFR” București.



**DOBINCĂ, AUREL** (1929), n. în com. Grămești, jud. Suceava. Este profesor de educație fizică, absolvent al ICF București (1963). A jucat în perioada 1948-1950 la echipele militare din Tecuci, Iași și București, când și-a satisfăcut stagiul militar. În perioada 1961-1973, a fost secretar general la FRV. În această funcție a reușit să-i atragă pe cei mai buni specialiști și să asigure condiții bune de pregătire jucătorilor din loturile naționale de volei. De altfel, în această perioadă de 12 ani, echipele de club, dar mai ales cele reprezentative de volei, au obținut succese remarcabile pe plan internațional, astfel: locul I și titlul de campioană europeană în 1963 (masculin); locul III și medalia de bronz la CE din 1963 (feminin); locurile IV la JO din Japonia 1964 (masculin și feminin);

locul II la CM din 1966 (masculin); locul II la CE din 1971 (junioare) și locul III la CE din 1969 (juniori) etc. De asemenea, în CCE, în anii 1966 și 1967, echipele „Dinamo” și „Rapid” au cucerit locurile I și II la masculin. A mai activat cu rezultate bune și în calitate de președinte al CJEFS – Suceava și al CS „Olimpia” București, precum și în alte funcții pe care le-a deținut pe parcursul îndelungatei sale activități.

**DRĂGAN, AUREL – vezi Personalități (A)**



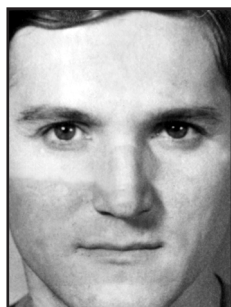
**DRAGOMIRESCU, NICOLAE (NIKI)** (1923-1981), n. la București. A fost component al lotului național în perioada 1946-1950 și s-a clasat cu echipa de volei a României pe locul I la Balcaniada din 1946, pe locul II la cea din 1947 și pe locul IV la CM din 1949. A jucat la echipele „CCA” („Steaua”), „Godeanu”

și „Flacăra” din București. A activat ca antrenor la diferite echipe masculine, obținând rezultate remarcabile. Într-o anumită etapă a fost și căpitan al echipei naționale. S-a ocupat și de arbitraj. În perioada respectivă a fost cotate ca unul din cei mai buni trăgători din țara noastră.



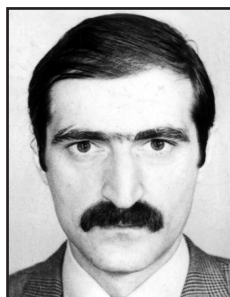
**DRĂGULESCU, DAN** (1924-1996), n. la Câmpina, jud. Prahova. Medic. A fost component al lotului național de volei. Cu echipa României a participat la CM din 1949 unde a obținut locul IV. De asemenea, a participat și la multe turnee internaționale. A jucat la echipele „Știința” și „Progresul” București, obținând

rezultate remarcabile în CN divizia A.



**DUDUCIUC, PETRICĂ** (1949), n. în com. Cârja, jud. Vaslui. Profesor de educație fizică, ofițer MApN. A activat la Școala Militară de Educație Fizică din București. În volei, a debutat în echipa Școlii Profesionale din Hunedoara, avându-l antrenor pe

prof. N. Păunoiu. La seniori, a jucat la echipa „IGO” Hunedoara până în 1968, când s-a transferat la „Steaua” București. Cu această echipă a cucerit locurile I în CN din anii 1970, 1971, 1978, 1979 și locurile II și III de mai multe ori. Pe plan internațional, cu echipa „Steaua” a participat în anii 1969 și 1979 la CCE, unde a ocupat locul II și tot locul II l-a obținut și în CC din 1977. În același an, s-a clasat pe locul I la „Spartachiada Armatelor Prietene”. Cu lotul național a realizat următoarele performanțe: locul III (CE de juniori) – 1969; locul II (Turneul „Prietenia”) – 1969; locul I (JB) – 1971, 1973 și locul II – 1975; locul IV (CE) – 1975; locul VII (CM) din 1970 și locul VI – 1974. În turneele din Polonia (1973) și Bulgaria (1977), a fost apreciat ca unul dintre cei mai compleți jucători de volei. Cu echipa națională a participat la cca 130 de jocuri internaționale. În anul 1977, i s-a decernat titlul de Maestru al sportului.



**DUMĂNOIU, LAURENȚIU** (1951), n. la Râmnicu Vâlcea. Absolvent al ASE, promoția 1978. S-a inițiat în jocul de volei la Liceul cu Program de Educație Fizică și Sport din orașul natal, fiind descoperit și pregătit de prof. L. Stilea. S-a transferat la Clubul „Dinamo”

București, cu care a câștigat CN de mai multe ori, precum și CCE. A fost component al echipei naționale de peste 70 de ori, aceasta fiind clasată pe locul III la JO de la Moscova, locul III la CE din 1971 din Italia și la cel din 1977 din Finlanda, iar în 1972, locul V la JO din Germania. Pe baza rezultatelor excelente obținute cu echipa de club și cu echipa națională de juniori și de seniori, a fost distins cu titlul de Maestru emerit al sportului. De asemenea, i s-a oferit în anul 2000 Medalia națională „Serviciul Credincios” clasa a III-a.

**DUMITRESCU, MARCELA** (1923), n. la București. A fost componentă a lotului național de volei, cucerind locul I la JB din 1946. A fost legitimată la echipa „CFR Locomotiva” București cu care a ocupat locuri fruntașe în CN.





**DUMITRESCU, MIRCEA** (1930), n. la Buzău. Profesor de educație fizică, absolvent ICF, specializare volei. Ca jucător, a debutat în echipa liceului din Buzău, apoi a jucat în echipa studentească a ICF București. Ca profesor-antrenor a obținut rezultate remarcabile cu echipele de juniori și junioare ale liceelor „M. Viteazul” din Ploiești și „N. Titulescu” din Craiova. A cucerit de mai multe ori locul I în CN de juniori, precum și locuri fruntașe în campionatul de senioare, cu echipa „U” Craiova. Ca antrenor la loturile naționale de juniori a obținut excelente rezultate la JB, Turneele „Prietenia” și, în special, la CE, cucerind locul III în anul 1969 la juniori și tot locul III la junioare în 1988. Pentru rezultatele remarcabile obținute cu echipele de club și naționale, i s-a decernat titlul de Antrenor emerit.



**DUMITRESCU, PETRE** (1911-1991), n. la Roșorii de Vede. Medic militar (general maior). A fost șef al Direcției Medicale din MAPN. A activat ca președinte al Biroului FRV peste 20 de ani, perioadă în care voleiul românesc a excelat atât pe plan intern, cât și internațional. A fost cooperat în organisme internaționale în care a deținut funcțiile de: vicepreședinte al FIVB (1966-1972); membru al Consiliului de Administrație al FIVB (1966-1977); vicepreședinte al Comisiei Sportive Europene al FIVB (1967-1975). Pentru merite deosebite în dezvoltarea voleiului pe plan mondial, la Congresul FIVB din 1974, la Montreal, a fost distins cu medalia de argint a FIVB.



**ENACHE (CENGHER), MARIA** (1950), n. la Rușii-Munți, jud. Mureș. Profesor de educație fizică, absolventă IEFS, promoția 1973. Debutează în volei în 1967, la CSS din Toplița (antrenor Ion Moldovan). Se transferă la IEFS și joacă pentru acest club în perioada studenției în divizia A, între 1969-1973. Clubul de bază pe care l-a reprezentat timp de 16 ani a fost

„Farul” Constanța, între 1973-1990, cu o trecere rapidă, timp de un an, și la Clubul „Dacia” Pitești, între 1985-1986. Cu echipele cluburilor în care a jucat, a ocupat doar locurile II și III în CN, divizia A. Din 1970 este selecționată în echipa națională cu care participă la 2 CM în 1970 în Bulgaria (locul VII) și în 1974 în Mexic (locul V). Într-un interval de 14 ani a jucat în 350 de întâlniri internaționale. Timp de 6 ani, între 1977-1983, a fost căpitan al echipei naționale. Din 1981 este Maestră a sportului și, din 1996, Maestră emerită a sportului. Cadru didactic la Catedra de educație fizică a Școlii Generale „Gr. Sălceanu” din Constanța.

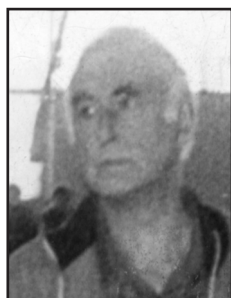


**ENCULESCU (DULĂU), ILEANA** (1944), n. la Craiova. Este profesoară de educație fizică și sport, absolvind ICFS București în anul 1966. Ca jucătoare, a debutat în echipa de volei a ȘS din Craiova (1959), antrenorii echipei fiind: Gabi Velea, Ioan Vereșezan și Radu Zamfirescu. În anul 1961, a obținut titlurile de campioană națională cu echipa Liceului „Frații Buzești” din Craiova, la campionatul liceelor și, de asemenea, la campionatul școlilor sportive. Între anii 1962 și 1966, a jucat la echipa de senioare „Știința” București, totalizând peste 200 de jocuri în CN. Selecționată la lotul național în 1961, a participat la multe concursuri internaționale, obținând cu echipa națională unele rezultate excelente, astfel: locul I în 1962 la Festivalul Tineretului de la Helsinki; locul IV în 1962 la CM de la Moscova; locul III în 1963 la CE de la București; locul IV în 1964 la JO de la Tokyo. Ca jucătoare în echipa națională, a realizat peste 60 de jocuri internaționale, într-o perioadă de aproximativ 5 ani. Datorită rezultatelor remarcabile obținute cu echipa reprezentativă de volei a României, i s-a decernat titlul de Maestră a sportului în anul 1963.



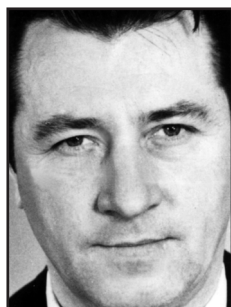
**ENESCU, ROMEO** (1951), n. la București. Profesor de educație fizică, absolvent al ICF, promoția 1977. Ca jucător, a debutat în echipa de volei „Steaua” București 1968. Până în 1974, cu această echipă a cucerit titlul de campion național ediția 1970-1971 și locul III, în 1972, în 1971 participând și la CCE. În

postura de component al echipei militare bucureștene și al altor patru echipe de volei, în care a evoluat după 1974, a participat la peste 500 de jocuri oficiale. Ca titular în echipa națională, își înscrie în palmares: locul V la JO din 1972; locul III la CE din 1971; locul I la JB în 1971 și locul II în 1972. A participat și la alte jocuri bilaterale internaționale, totalizând un număr de aproximativ 350 de jocuri internaționale. A activat ca antrenor la echipa feminină „U” Craiova (1983-1985), obținând rezultate bune în CN divizia A. Primește titlul de Maestru al sportului în 1981. Activează ca profesor-antrenor la CSS nr. 1 din Constanța și, concomitent, antrenează și echipa masculină de volei „Midia” din Năvodari. În anul 2000, a primit Medalia națională „Pentru Merit” clasa a III-a.



**ERDELI, PAUL** (1921), n. la Varna, în Bulgaria. A fost component al lotului național de volei și s-a clasat cu echipa României pe locul IV la CM din 1949. A jucat la echipa „CFR” București, unde a obținut rezultate remarcabile pe plan intern și internațional. A antrenat diferite echipe de volei, cu care a obținut, de asemenea,

rezultate bune în CN.



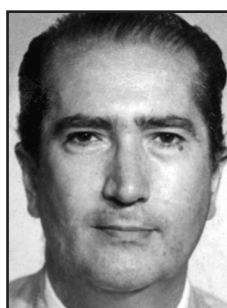
**EREMIA, GEORGE** (1932), n. la Ploiești. Profesor de educație fizică, absolvent al IEFȘ, București. Ca jucător a debutat în echipa de volei juniori a Liceului „N. Iorga” din Ploiești. Din anul 1954 și până în 1962, joacă la echipa „Dinamo” București, cucerind locuri fruntașe în Campionatul Diviziei A, astfel: campion național în 1958, locul II de 5 ori și locul III de 2 ori. Pe plan internațional, participă ca jucător în echipa „Dinamo” la diferite concursuri, obținând rezultate bune. Ca antrenor la echipa „Dinamo” București (1968-1979), cucerește de 7 ori titlul de campion național și o dată locul II în 1978. Pe plan internațional, cucerește locul I în Cupa Cupelor (1979), iar în CCE obține locul III în 1975 și locul II în 1977. Ca antrenor la loturile naționale de juniori și tineret (1963-1967), participă la diferite concursuri internaționale, obținând rezultate bune, iar la seniori cucerește locul III în 1977, la CE din Finlanda. În cei

peste 17 ani de antrenorat, a contribuit la ridicarea măiestriei sportive a multor jucători de volei promovați în loturi naționale. Din anul 1980 și până în 1983 a îndeplinit, la „Dinamo” București, următoarele funcții: șef serviciu la Jocuri Sportive, vicepreședinte și comandant de club. Pentru rezultate foarte bune ca antrenor, i s-a decernat titlul de Antrenor emerit. În perioada 1970-1979 a fost membru al Colegiului Central de Antrenori din FRV.



**FERARIU, GHEORGHE** (1936), n. la Brașov. De profesie avocat. A debutat în volei în 1949 la Clubul „Tânărul Dinamovist” din Brașov. A activat ca jucător la „Tractorul” între 1951-1957 și 1962-1975, la „Universitatea” Cluj între 1957-1961 și „Rapid” București, în perioada 1961-1962.

A fost selecționat în echipa națională în perioada 1957-1965 și a jucat peste 250 de partide, fiind unul dintre cei mai buni coordonatori de joc. Din 1963 este Maestru emerit al sportului. În 1974 este ales președintele Clubului „Tractorul” Brașov. Arbitru internațional din 1978. I s-a conferit în anul 2000 Medalia națională „Serviciul Credincios” clasa a III-a.



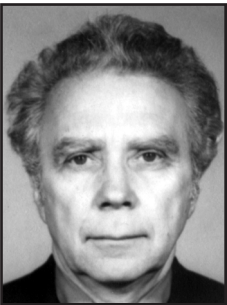
**FLORESCU, CONSTANTIN** (1920), n. la București. A absolvit Facultatea de Drept și Științe Politico-Economice din București. A fost judecător, consilier juridic șef la BNR și președinte al Comisiei Centrale Juridice a ACR. Membru al International Lawex Association (Londra) și membru al Comisiei Ju-

ridice a AIT / FIA (Bruxelles). A activat în sport ca arbitru de volei din 1945, iar din 1963 ca arbitru internațional. A arbitrat peste 500 de jocuri amicale și oficiale în CN de volei, până în anul 1973. De asemenea, a participat, ca arbitru internațional la competițiile FIVB în străinătate la: JO din Japonia (1964), CE din Italia (1971), precum și alte concursuri desfășurate în Franța, Bulgaria, Ungaria, Israel etc. În 1964, a fost ales ca membru al Biroului FRV, unde a activat până în 1974 și a fost reales pe perioada 1990-1995. A publicat *Volei – Regulament comentat*, în colaborare cu N. Sotir, la Editura Tineretului – CFS, București, 1955.



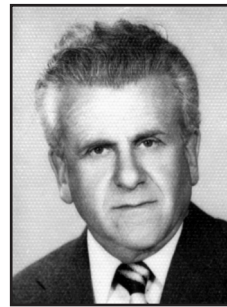
**GĂLEȘANU, NICOLAE** (1931), n. în com. Valea Mare-Pravăț, jud. Argeș. Absolvent al Institutului Politehnic București, promoția 1957. A jucat volei la cluburile „Politehnica”, „Agronomia” și „Rapid” (toate în București). În 1959 promovează examenul de antrenor de volei. În această calitate, a activat la cluburile studențești bucureștene și la echipa feminină de junioare „Locomotiva Gara de Nord”, care a cucerit titlul de campioană națională în 1956/1957. A desfășurat o activitate îndelungată și prodigioasă ca arbitru de volei (1953-1990) promovând, succesiv, toate treptele de calificare, inclusiv pe cea de arbitru internațional (1978). În cei 37 de ani de arbitraj a condus peste 500 de jocuri în CN și peste 100 de jocuri internaționale (JB, CCE, CC etc.), atât ca arbitru principal, cât și ca secund. În 1985 a arbitrat și a participat la cursurile de arbitri organizate în Emiratele Arabe Unite, iar în 1987 a arbitrat turneul internațional „Macabiada” din Israel. În calitate de secretar și vicepreședinte al Colegiului Central de Arbitri (1982-1990) a organizat în București mai multe cursuri de arbitri de volei.

**GEORGESCU, MIRON** – vezi **Personalități (A)**



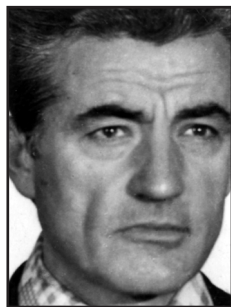
**GHENADI, VASILE** (1931), n. la Bacău. Este absolvent al ICF din București, promoția 1953. A fost cadru didactic la Universitatea din Bacău, profesor universitar la Facultatea de Educație Fizică, secția volei. Ca jucător, a debutat la echipa de juniori CFR Bacău. Din 1949 joacă la echipa ICF – București, iar din 1953 se transferă la echipa „Voința” Bacău. Ca antrenor, a activat la echipele „Viitorul” (bărbați) și CSS-„U” – Bacău (femei), cu rezultate bune. Cu echipa de junioare a obținut locurile I și II în campionatele respective, iar la senioare locurile III și IV. De asemenea, a activat ca metodist la Centrul Olimpic de Junioare din Bacău, contribuind astfel la formarea și promovarea la nivele superioare a unor jucătoare valoroase. Activează la echipa feminină de senioare

„U” Bacău, în calitate de metodist, obținând, de asemenea, rezultate remarcabile. Paralel cu activitatea didactică, a desfășurat o laborioasă activitate și pe linie metodică. A publicat multe lucrări de specialitate în revistele EFS, precum și cărți valoroase (individual și în colaborare) din care menționăm: *Volei, modelarea instruirii copiilor și juniorilor*, Editura Sport-Turism, 1984, București; *Model și modelare în voleiul de preformanță*, Editura Plumb, 1994, Bacău; *Volei, obiectivizarea instruirii*, Editura Plumb, 1995, Bacău etc. A participat la un curs de volei în Israel.

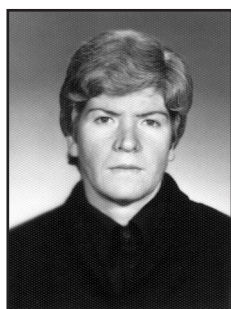


**GRÜN, LADISLAU** (1929), n. la Reghin, jud. Mureș. Profesor de educație fizică, absolvent al ICF București, specializarea volei, promoția 1954. Ca antrenor, activează încă din 1954 la diferite echipe din Târgu Mureș. Cu echipa „Flamura Roșie” (bărbați) promovează în divizia „A”, având în același timp și calitatea de jucător (1954-1958). Din anul 1958, antrenează echipa de volei feminin „Sanitarul”, care promovează în divizia B (1961), apoi în categoria A – seria studențească. Ca profesor la ȘS, contribuie la clasarea pe locul III pe țară a echipei acestei școli. În anul 1972, promovează echipa „Electromureș” din Târgu Mureș în divizia B, apoi în divizia A. La ȘS, s-a preocupat de depistarea și formarea tinerilor jucători. Mulți juniori au fost promovați la nivele superioare, unii chiar în loturile naționale de tineret (C. Dorgo și N. Pop, care a jucat în echipa națională la JO din 1980, cucerind medalia de bronz). A fost cadru didactic la Catedra de Educație Fizică de la IMF Târgu Mureș și la Institutul Pedagogic din aceeași localitate. În 1973, împreună cu prof. I. Frenț, a organizat primul „Festival Mureșan de mini-volei”, cu bune rezultate. Arbitru de volei, categoria republicană și membru în Colegiul Central de Arbitri. De asemenea, a fost membru în Comitetul Federal, Consilier la DJTS Mureș, iar din 1973 președinte al Comisiei Județene de Volei din Târgu Mureș. Pentru rezultatele deosebite obținute, i s-a decernat titlul de Antrenor emerit (1995).

**HEROLD, CONSTANTIN** – vezi **Personalități (A)**



**HUMĂ, NICOLAE** (1933), n. în com. Vidacut, jud. Hunedoara. Este profesor de educație fizică, absolvent al ICF București în 1957, specializarea volei. Din 1959, activează ca profesor-antrenor la ȘS 2 București, iar din 1966 este încadrat la Catedra de educație fizică din UMF București, promovând la gradul de conferențiar universitar. Ca jucător, a făcut parte din echipa de volei „Victoria” București (1957-1959), antrenorul echipei de divizia A fiind Niky Dragomirescu. Ca profesor-antrenor de volei la echipa de junioare a ȘS 2 București, a obținut rezultate foarte bune, aceasta cucerind de 5 ori titlul de campioană națională în divizia de junioare și de multe ori locul III. Dar cel mai important obiectiv a fost formarea și promovarea jucătoarelor la nivelul loturilor naționale de volei feminin, dintre care amintim pe: Venera Zaharescu, Gabriela Popa, Monica Susman, Maria Matei, Angela Mărăianu etc. De asemenea, cu echipa feminină „Medicina” București a obținut de două ori locul IV în campionatul de senioare, divizia A (1972-1973). Cu echipele de club obține rezultate bune și pe plan internațional. Ca antrenor la lotul național de volei (junioare, senioare), a activat aproximativ 10 ani și a obținut cu echipa României: locul VII la CM din 1970; locul IV la „Universiada” din 1973; locul V la CE din 1979; locul VIII la JO din 1980; multe locuri I și II la Balcaniadele din 1972, 1973, 1980 etc. Activitatea metodico-științifică cuprinde aproximativ 50 de lucrări, din care 35 au fost comunicate la diferite sesiuni științifice, iar 15 au fost publicate. În 1966 și 1969 a primit diploma de „Merite în activitatea sportivă”. Alte funcții: președinte al Colegiului Central de Antrenori Volei (1972-1973) și apoi membru al aceluiași Colegiu și președinte al Colegiului de Antrenori București (1975-1978).



**IONESCU (POPESCU), MARIANA** (1949), n. la București. Profesoară de educație fizică, absolventă a ICF București, 1973. A debutat ca jucătoare la echipa de volei junioare „Viitorul” București, având ca antrenoare pe prof. Rodica Șiclovan. La seniorat a jucat la echipa feminină „Dinamo” București, cucerind de 6 ori titlul de campioană națională și de multe ori

locurile II și III. Pe plan internațional, cu echipa de club a obținut rezultate bune, dintre care: locurile III la „Dinamoviada” din 1975 și la Cupa Cupelor din 1974. Selecționată în lotul național a obținut următoarele rezultate: locul VII la CM din 1970 și locul V la CM din 1974; locul VII la CE din 1971 și același loc în 1975; locurile I la Balcaniadele din 1971, 1973, 1974 și 1975. Pentru bunele rezultate obținute cu echipa de club și cu echipa națională de volei a fost distinsă cu titlul de Maestră emerită a sportului.



**IUHASZ, ALEXANDRU** (1953), n. la Arad. Profesor de educație fizică, absolvent ANEFS, promoția 1982. Ca jucător de volei, a debutat în 1968 la echipa de juniori „Constructorul” din Arad, primul antrenor fiind Marcel Olteanu. În 1969, joacă la „Tânărul Dinamovist” din București, iar în perioada 1972-1980 la echipa Clubului „Steaua”, cu care cucerește locul I (1978) și mai multe locuri II. Cu aceeași echipă, participă la Cupa Cupelor (1977) și la CCE (1979), clasându-se pe locul II. În perioada 1968-1974, a făcut parte din lotul național (ca junior, apoi ca senior) cu care a obținut de două ori locul II la JB din 1971 și 1972. Ca antrenor al echipei „Calculatorul” din București (1983-1993), a promovat această echipă din divizia B, în Superligă, în anul 1991. Ca antrenor al echipei feminine „Rapid” București (1994-1998), a cucerit de două ori locul I și de două ori locul II în CN, precum și de două ori locul I în CR. Cu această echipă a participat de două ori la CCE, unde a obținut rezultate bune. A antrenat o scurtă perioadă și echipa națională feminină de tineret, cu care a participat la un CM. Din anul 1996 este Mastru al sportului. Membru al Colegiului Central de Antrenori din cadrul FRV din 1997. Din 1999, antrenează echipa masculină „Steaua” București din divizia A.



**IVĂNESCU (CORBEANU), DOINA** (1935-1996), n. la Blaj. Profesoară de educație fizică, absolventă ICF, promoția 1956. A debutat în volei la echipa Liceului Teoretic din Blaj. Între 1949 și 1952 a jucat la „Știința” Cluj și apoi, până în 1956, la ICF. În 1957 se transferă la Clubul „Dinamo”

București, rămânând în activitatea competițională până în 1971; în sezonul 1970-1971 a jucat la Clubul „Medicina”. În perioada 1952-1968 este prezentă în echipa națională, susținând 400 de jocuri internaționale, soldate cu multe locuri fruntașe, astfel: la CM din 1952, cu echipa națională, ocupă locul V; în 1956, locul II; în 1962, locul IV; la CE din 1955 și 1958, locurile IV, iar în 1963, locul III; la JO din 1964, locul IV. În anul 1972 își face debutul ca antrenore la formația „Dinamo”, cu care a câștigat 12 titluri de campioană națională. Pentru meritele sale de excepție, în 1963 primește titlul de Maestră emerită a sportului și mai târziu și titlul de Antrenoare emerită. Retrăgându-se din activitatea de antrenoare, în perioada 1984-1988 este vicepreședinta Clubului „Dinamo” București.



**IVANOV (BAGA), MARIA** (1949), n. la București. Profesora de educație fizică, absolventă IEFS, promoția 1977. A debutat ca jucătoare de volei în 1962 la echipa de junioare a Clubului „Rapid” București, avându-l ca antrenor pe prof. L. Sorbală. Ca senioară (divizia A) la același club, cucerește titlul de campioană națională în 1968, 1972 și 1973. Cu aceeași echipă participă și la 3 ediții în CCE (1969, 1973, 1974). Selecționată la lotul național, obține cu echipa următoarele rezultate: locul IX (CE – Turcia, 1967); locul VII (CM – Bulgaria, 1970); locul I (Turneul Tomis – România, 1970); locul I (JB din 1971 și 1973). A totalizat peste 350 de jocuri, fiind căpitan de echipă la junioare. A devenit Maestră a sportului în 1970.



**MACAVEI, SORIN** (1956), n. la Cluj. Profesor de educație fizică, absolvent IEFS, promoția 1983. Ca jucător, a debutat în anul 1969, la echipa de juniori a Liceului „N. Bălcescu” din Cluj, avându-l ca antrenor pe prof. C. Bengeanu. În continuare, joacă la „Universitatea” – Cluj. În 1974 se transferă la Clubul „Steaua” București, unde joacă 12 ani și obține, cu echipa de volei a acestuia, de 5 ori locul II în CN (1975-1980) și titlul de campion național în 1978. De asemenea, pe plan internațio-

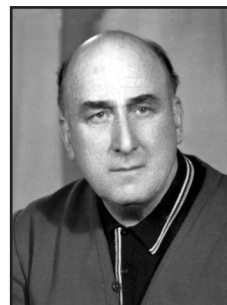
nal – tot cu echipa „Steaua” – obține rezultate remarcabile: locul II în CCE (1979); de trei ori locul II (1977, 1980, 1986) și de două ori locul III (1981, 1984) în Cupa Cupelor. Selecționat în lotul național – pe post de trăgător – cucerește (cu echipa) următoarele medalii: de bronz, la JO (Moscova – 1980); de bronz, la CE (Finlanda – 1977); de aur la JMU (România – 1981). De asemenea, cucerește medalii de argint la JB din anii 1972, 1975 și 1976. Ca jucător, a participat la peste 250 de jocuri internaționale. Pentru activitatea sa deosebită (la club și la lot), a fost distins cu titlul de Maestru emerit al sportului în anul 1981. În anul 2000, i s-a oferit Medalia națională „Serviciul Credincios” clasa a III-a. Ofițer MAPN.



**MANOLE, VIOREL** (1956), n. la Brașov. Absolvent al IEFS, promoția 1983. S-a inițiat în jocul de volei la ȘSE din Oradea în 1970, apoi s-a transferat la Clubul „Steaua”, cu care a câștigat titlul de campion național în 1978 și de mai multe ori locul II și III. A fost selecționat în echipa națională în 1976 și a făcut parte din lotul reprezentativ până în 1986. A participat la peste 150 de jocuri ale echipelor naționale de juniori, tineret și seniori. A făcut parte din echipa națională, care s-a clasat pe locul al III-lea la JO de la Moscova în 1980, când a fost distins cu titlul de Maestru emerit al sportului. A continuat să lucreze ca antrenor la diferite cluburi, fiind ales și antrenor federal în 1995. Are Ordinul „Meritul Sportiv” clasa a III-a. I s-a conferit în anul 2000 Medalia națională „Serviciul Credincios” clasa a II-a. Din anul 1998 este secretar general al FRV.

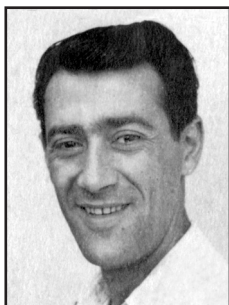
**MATEESCU, NICOLAE** – vezi **Personalități (C)**

**MAVROCORDAT, DESPINA** – vezi **Personalități (A)**



**MEADU, NICOLAE (COLEA)** (1918), n. la Tulcea. Inginer. Jucător de volei în echipa „Rapid” București, clasându-se de mai multe ori pe locuri fruntașe în CN, divizia A, iar în concursurile internaționale intercluburi a obținut, de asemenea, rezultate remarcabile, din care se

menționează câștigarea unui titlu european feroviar. A antrenat lotul național de volei – tineret feminin, cu bune rezultate. De mai mult timp este stabilit în Canada.



**MEDIANU, DUMITRU** (1923-1999), n. în com. Drajna, jud. Prahova. A absolvit Institutul de Medicină și Farmacie în anul 1950. Ca jucător de volei, a debutat în 1939 la „SK 38” Ploiești. Activitatea voleibalică și-a desfășurat-o în cadrul cluburilor „Medicina”, „CSU” și „Progresul” – toate din București – unde

a realizat rezultate remarcabile în CN de divizie A: locul II – cu echipa „Progresul” (1960, 1961); locul III, cu aceeași echipă (1950, 1951, 1956). Încă din anul 1946 a fost selecționat în lotul național, cu care a obținut următoarele rezultate: locul IV la CM din 1949; locul II la CM din 1956; locul II la CE din 1955; locul I și II la JB din 1946 și 1947; locul II la CMU din 1953 și locul IV în 1954. Timp de 3 ani a fost căpitan al echipei naționale de volei. A participat la 147 de jocuri internaționale. A activat și ca antrenor de volei la echipele „Progresul” București și „Olimpiakos” din Atena. În perioada 1973-1975, a fost vicepreședinte al FRV. Pentru rezultatele remarcabile obținute, ca jucător de volei al echipei reprezentative românești, a fost distins în 1957 cu titlul de Maestru emerit al sportului. A fost decorat cu „Merite sportive excepționale”. În perioada 1946-1956, a fost unul din cei mai valoroși trăgători ai echipei naționale de volei.



**MIHĂILESCU, SEBASTIAN** (1927), n. la Cernăuți azi în Ucraina. Profesor de educație fizică, absolvent al ICF, promoția 1957. Debutează în volei în 1947, la Clubul „Delavrancea” din București. Se transferă apoi, la Clubul „Finanțe-Bănci”, unde joacă doi ani. Din 1949, sub culorile Clubului „Dinamo”,

atât ca jucător cât și ca antrenor, cucerește mai multe titluri de campion național, iar de două ori (1966 și 1967) titlul de campion în CCE. În perioada cât a jucat pentru echipa „Dinamo” este și jucător de bază în echipa națională, cu care obține un loc II la CM din

1956, un loc III la CM din 1960, precum și alte locuri fruntașe în diferite concursuri internaționale. Profesiunea de antrenor o începe din anul 1961, când se ocupă de destinele echipei naționale de juniori, până în 1964. Chiar din acest an trece la cârma echipei reprezentative de seniori, pe care o aduce pe locul II la CM din 1966. O anumită perioadă de timp este antrenor național pentru echipele naționale feminină și masculină din Spania, organizând și unele cursuri pentru antrenori. Mai antrenează și echipa națională masculină din Germania federală (1974-1976) și echipa din Portugalia (1984-1988). Pentru meritele sale deosebite, în 1956 este declarat Maestru al sportului, iar în 1961 – Maestru emerit al sportului. Este și autorul unei cărți tehnice despre volei, editată în 1970, în Spania.



**MORARU (CRIVĂȚ), CORINA** (1958), n. la București. Absolventă ASE București, promoția 1983. Ca jucătoare de volei a debutat în echipa de junioare a ȘS din Târgu Jiu. În perioada 1980-1987, a jucat la echipa „Dinamo” București, cu care a cucerit mai multe titluri de campioană națională. Cu aceeași echipă participă

și la diferite concursuri internaționale, inclusiv la „Dinamoviade”, obținând rezultate remarcabile. Ca jucătoare la lotul național (din 1979), se clasează cu echipa pe locul VIII la JO de la Moscova, apoi pe locul II la Balcaniada din Grecia (ambele în 1980). La numeroasele jocuri interne și internaționale, la care a participat în intervalul 1980-1984, a avut o comportare remarcabilă. I s-a decernat titlul de Maestră al sportului în anul 1980.

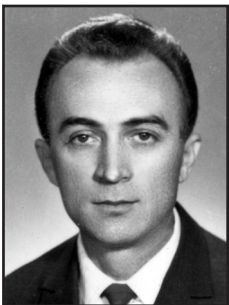


**MOT (VINȚAN), DOINA** (1938), n. la Codlea, jud. Brașov. Este profesoară de educație fizică, absolventă a ICF București în anul 1959. În perioada junioratului a practicat mai multe discipline sportive cu rezultate foarte bune, astfel: atletism (campioană națională la săritura în lungime în 1954), gimnastică,

tenis de câmp și volei. Ca jucătoare de volei, în perioada senioratului a fost componentă în echipele „Știința ICF” și „Rapid” București, cucerind în 1965

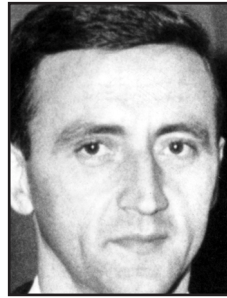
titlul de campioană națională în divizia A. În perioada 1955-1967 a fost selecționată în lotul național de volei, obținând cu echipa României rezultate excelente, astfel: locul I la Festivalul Mondial al Tineretului și Studenților, în 1962; locul III la CE, în 1963; locul IV la JO din 1964; locurile II și III la Universiadele din 1965 și 1957. Ca antrenore de volei, cu echipa feminină „Universitatea” Timișoara a obținut rezultate bune în CN. În calitate de cadru didactic a desfășurat o bogată activitate metodică-științifică, materializată prin susținerea, la diferite consfătuiri, a peste 50 de lucrări, multe din ele fiind publicate. A scris și a publicat 7 manuale și 2 cărți de specialitate. Pe parcursul activității didactice a fost lector universitar la Institutul Politehnic și la Universitatea din Timișoara. În anul 1965, pentru rezultatele remarcabile obținute cu echipa națională de volei, a fost distinsă cu titlul de Maestră a sportului. În îndelungata sa activitate în mișcarea sportivă, a avut și următoarele funcții: membră a COR și director al Academiei Olimpice Române, filiala Timișoara; vicepreședinte a CS Timișoara și șef de catedră la Institutul Politehnic Timișoara (1988-1990) etc.

#### MURAFĂ, NICOLAE – vezi **Personalități (A)**



**MUȘAT, COSTIN** (1929-1998), n. la Constanța. Inginer – arhitect naval. Activitatea sa îndelungată și laborioasă pe plan sportiv se concentrează, în principal, pe arbitraj. În anul 1952 a debutat ca arbitru de volei, totalizând în CN aproximativ 2 000 de jocuri oficiale, atât la echipele masculine, cât și la cele feminine. Din

anul 1959 este arbitru internațional de volei, realizând 415 jocuri în turneele finale a 6 ediții de CM, 7 ediții de CE, precum și jocuri decisive din concursurile CCE și ale Cupei Mondiale de volei. În anul 1970, în Bulgaria, i s-a decernat „Fluierul de aur” după arbitrajul excelent prestat la finala CM de volei masculin. Pentru activitatea deosebită ca arbitru în voleiul românesc, a fost distins cu medalia „Meritul Sportiv”. Pe parcursul îndelungatei sale activități, în diferite perioade a fost membru al Colegiului Central de arbitri din cadrul FRV și 6 ani președinte al Comisiei de Arbitri din Constanța.



**NICOLAU, HORAȚIU** (1933), n. la Fălciu, jud. Vaslui. Atras de activitatea sportivă, și-a ales ca viitoare profesie pe cea de propagator al mișcării de educație fizică și sport. A urmat ICF, promoția 1956. S-a remarcat ca un jucător de volei de mare performanță și încă din timpul studenției a activat la cluburile sportive ICF și „Rapid” București. În acest colectiv s-a impus foarte repede prin seriozitate și dăruirea de care a dat dovadă, urcând treptele dure ale performanței și obținând rezultate de excepție. A fost campion național de 8 ori, component de bază al echipei naționale, căpitan la echipa de club și la cea reprezentativă. Performanțele realizate îl plasează pe plan internațional printre cei mai buni jucători. Cu echipa de club a participat de 7 ori în CCE, cucerind-o de 3 ori (definitiv) și clasându-se de 4 ori pe locul al II-lea. La echipa națională a fost un jucător care a avut o contribuție aparte la obținerea unor rezultate deosebite. La CM din 1956 și 1966, a cucerit locul II, la cele din 1960 și 1962, locul III; a fost campion mondial universitar în 1957 și 1961. Rezultate bune a obținut și la CE: locul II în 1955 și 1958, locul I în 1963. Mastru emerit al sportului. A fost selecționat în echipa lumii după CM de la Moscova, 1962 și în echipa continentului în 1963 la CE de la București. După retragerea din activitatea de jucător, a pregătit echipa națională în 1971, apoi a fost solicitat și a plecat în Belgia, mai întâi ca jucător și apoi ca antrenor. Este considerat cel mai mare voleibalist român.



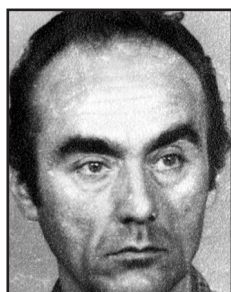
**NICULESCU, MAGDA** (1923), n. la Satu Mare. A absolvit Facultatea de Drept și Academia de Științe Economice din București, promoțiile 1946 și 1948. Activitatea sportivă o începe la 14 ani, ca jucătoare de baschet, apoi de volei la Clubul „Sportul Studențesc”, de unde s-a transferat la cluburile „Locomotiva” CFR și „Rapid” București. Între 1946-1954, a făcut parte din echipa de volei „Rapid”, iar între 1946-1947 din reprezentativa de volei a țării, participând cu succes la JB din 1946 (locul I) și din 1947 (locul II). De asemenea, a mai fost selecționată și în lotul național de baschet (căpitan al echipei respective). A constituit un exemplu ca jucătoare și antrenore. Pentru

dăruirea ei exemplară în teren, continuitate și eficiență, a primit titlul de Maestră emerită a sportului. Ca antrenor, a funcționat la secțiile de baschet al cluburilor „CFR”, „Rapid” și „Voința”, ocupându-se preponderent de echipele de tineret, promovând multe jucătoare valoroase la nivele superioare.



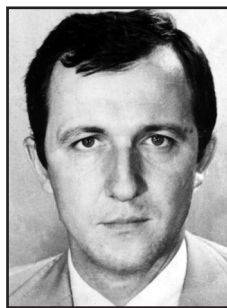
**OANCEA, MARINEL** (1929), n. în com. Stănești, jud. Giurgiu. Este profesor de educație fizică, absolvent al ICF București, promoția 1952. A fost numit inspector general la FRV (1952-1957), apoi la Ministerul Învățământului (1958-1974) și, în final, a îndeplinit funcția de director la ȘS 1 – București (1975-1991).

Ca inspector general la FRV, a impulsionat substanțial activitatea voleiului românesc pe toate planurile (intern și internațional). Ca profesor și antrenor, a avut și preocupări metodico-științifice, publicând mai multe lucrări, din care se menționează *Metodica predării educației fizice în școala profesională*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1968; *Regulamentul jocului de volei, comentat*, Editura UCFS, 1967 etc. De asemenea, a colaborat în perioada 1957-1970 la elaborarea programelor de educație fizică pentru clasele I – XII, la filmul didactic *Metode moderne de predare a educației fizice* și a organizat multe cursuri de perfecționare și consfătuiri metodice cu profesori, directori de școli sportive etc. Pe parcursul activității, a obținut calificarea de arbitru internațional de volei în 1967 și antrenor de șah în 1982. De asemenea, în perioada 1974-1980, a îndeplinit următoarele funcții: președinte al Colegiului Central de Arbitri și membru în Biroul FRV, vicepreședinte al FRV; președinte al Comisiei Municipale de Volei București și membru în Biroul Executiv al CNEFS etc. Pentru laborioasa sa activitate, a primit distincția de „Profesor fruntaș” și a fost decorat cu medalia „Merite Sportive” clasa I.



**ORĂȘANU, SANDY** (1922), n. la București. Absolvent al Facultății de Arhitectură din București. A debutat ca jucător de volei la echipa de juniori a Liceului Militar „Mănăstirea Dealu” din Târgoviște. La seniorat, a jucat mai mulți ani în echipele „Locomotiva CFR” și

„Rapid” București, cu care a obținut numeroase succese, inclusiv 2 titluri de campion național, în anii 1949 și 1950. Cu echipa lotului național cucerește titlul balcanic în 1946 și locul II în 1947. Concomitent, a mai jucat în numeroase meciuri interne și în 24 bilaterale internaționale. A activat ca antrenor la echipele feroviare de juniori și de seniori, obținând cu acestea rezultate bune în campionatele respective. Pentru meritele sale sportive i s-a acordat titlul de Maestru al sportului.



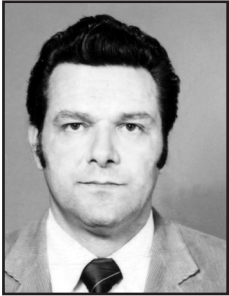
**OROS, CORNEL** (1950), n. la Oradea. Absolvent al Facultății de Filologie din București. Primii pași pe terenul de volei i-a făcut la ȘS Oradea (1964) sub îndrumarea prof. Eugenia Junker. Se transferă apoi la echipa „Dinamo” București, cu care cucerește, în perioada 1972-1980, de

8 ori titlul de campion național. Cu aceeași echipă participă la CCE, unde se clasează pe locul II în anii 1968, 1974 și 1977 și locul III în 1975. Locul I în Cupa Cupelor în anul 1979. Este selecționat în lotul național în anul 1968, unde realizează următoarele performanțe: locul I la Trofeul „Speranțe Olimpice” (1968); locul III la CE de juniori (1969); locul III și IV la CE de seniori (1971 și 1975); locul V la JO (1972); locul VII și VI la CM (1970 și 1974); locul I la CB (1971, 1973 și 1977). Ca antrenor al echipei naționale de juniori, cucerește cu aceasta locul II la CE de juniori din 1986. De asemenea, rezultate foarte bune a obținut și cu echipa „Dinamo” București, pe care a antrenat-o și condus-o în meciurile interne și internaționale. Pentru remarcabilele sale performanțe în volei, i s-a decernat titlul de Maestru emerit al sportului. De asemenea, i s-a conferit în anul 2000 Medalia națională „Serviciul Credincios” clasa a III-a. A activat ca antrenor în Spania.

**PATRAS, DUMITRU (MIMI)** (1924-1964), n. la Constanța. A fost component al lotului național de volei în perioada 1947-1948. A jucat la echipa „Medicina” București, obținând rezultate remarcabile în CN. De asemenea, a activat și ca antrenor la echipa masculină „Flacăra” și a făcut parte din



colectivul tehnic pentru pregătirea lotului național de volei feminin.



**PAVEL, VASILE** (1937), n. în com. Peștișani, jud. Gorj. Profesor de educație fizică, absolvent al Institutului de Cultură Fizică, specializarea volei, promoția 1963. Ca jucător de volei a debutat la echipa „Locomotiva” Timișoara (juniori), avându-l ca antrenor pe Milorad Koin. În 1956, s-a transferat la echipa „Știința” Arad, având ca antrenor pe Vasile Jitaru, iar în perioadele 1958-1962 și 1964-1967, a jucat la echipa „Rapid” București, avându-i ca antrenori pe Gheorghe Petrescu și Jean Ponoa. În intervalul 1962-1964 a jucat și la echipa „Steaua”. Împreună cu echipa „Rapid” a cucerit 6 titluri de campion național, a câștigat de 2 ori CCE (1961-1965) și a fost de 4 ori finalist în CCE. Cu echipa națională, a realizat următoarele rezultate: locul II la CMU (1959 – Italia), locul III la CM (1960 – Brazilia) și locul I la CMU (1961 – Bulgaria). În cei 7 ani ca jucător la Clubul „Rapid” și 6 ani la echipa națională, a participat la peste 100 de jocuri internaționale. Ca antrenor, a activat la echipa AS „Locomotiva” București (1968-1971) și la echipa de junioare „Rapid” București (1972-1974), cu bune rezultate. A debutat ca arbitru în 1970, iar din 1980 a devenit arbitru internațional de volei. În perioada 1978-1986, a fost antrenor federal, perioadă care a coincis cu realizarea unor rezultate notabile ale echipelor naționale de volei, printre care: locul III la JO din 1980 (masculin), locul I la CMU din 1981 (masculin) și locul II la CE de juniori din 1986. A coordonat lucrarea *Orientarea metodică în volei*, prezentată în Buletinul FRV din anii 1980 și 1984; a organizat cursuri de perfecționare cu antrenorii de volei în perioada 1980-1986. Membru în Biroul FRV. Pentru rezultatele deosebite i s-a decernat, în anul 1996, titlul de Maestru emerit al sportului. De asemenea, i s-a conferit, în anul 2000, Medalia națională „Pentru Merit” clasa a III-a. În prezent, este profesor de educație fizică gr. I la Liceul CFR București și observator federal al FRV.



**PĂDURARU, CORNELIU** (1949), n. la Bacău. Absolvent al Facultății TCM în anul 1975 la Galați. Ca jucător, a debutat în 1967 la echipa de volei juniori „Unirea” din Brăila, antrenorul echipei fiind I. Sighinaș. Între anii 1968 și 1975, joacă la CSU Galați, iar din 1975 și până în 1986 joacă la AS „Viitorul” Bacău, realizând cu echipele de club aproximativ 500 de jocuri. Selecționat la lotul național de volei, a obținut cu echipa națională următoarele rezultate: locul III și medalia de bronz la CE din 1971 – Italia; locul X la JMU tot în Italia – 1970; locul II la turneul „Speranțe Olimpice” din 1969. Ca antrenor de volei, a activat la echipa masculină „Viitorul” din Bacău, în perioada 1980-1990. Membru al Biroului federal al FRV. Maestru emerit al sportului din 1995. I s-a conferit în anul 2000 Medalia națională „Pentru Merit” clasa a III-a. Vicepreședinte al CS „Universitatea” din Bacău.



**PĂUȘESCU, MARIAN** (1953), n. la București. Ca jucător de volei, a debutat în echipa de juniori a CS „Dinamo” București, antrenor Valeriu Tătaru. A jucat în echipa de volei „Dinamo” (seniori), câștigând de 12 ori titlul de campion național (din 1972 și până în 1977 și apoi din 1979 și până în 1984). De asemenea, în CCE a cucerit locul III în anii 1974 și 1977 și locul I în anul 1981. În Cupa Cupelor, s-a clasat tot cu echipa „Dinamo” pe locul I în 1979. Selecționat în echipa națională, se clasează pe locul VI la CM din 1974, iar în anul 1975 cucerește locul IV la CE și locul III în anul 1977 tot la CE. Cu echipa de club, ca și cu echipa națională, a participat la peste 200 de jocuri internaționale. Din anul 1984 este antrenor la echipa de volei masculin „Dinamo” București, cu care câștigă și titlul de campion național în anii 1992, 1994 și 1995. Ca antrenor al lotului național, obține calificarea echipei României la CE din anul 1995. A fost membru al Biroului FRV și al Colegiului Central de Antrenori. Pentru rezultate foarte bune obținute ca jucător, i s-au decernat titlurile de Maestru al sportului în anul 1980 și de Maestru emerit al sportului (1984).

**PETRESCU, GEORGE** – vezi **Personalități (A)**



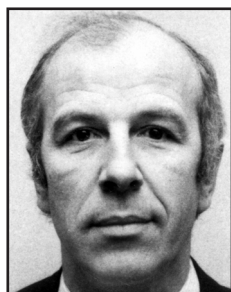
**PIOLINE (HONET), ADRI-ANNE** (1931), n. la Câmpina, jud. Prahova. Profesoară de educație fizică, absolventă ICF, promoția 1955. A debutat ca jucătoare de volei în echipa liceului, apoi, studentă fiind, a continuat să joace în echipa ICF, cu care a cucerit titlul de campioană națională în 1954. Ca jucătoare la

echipa națională a realizat următoarele performanțe: locul II (JMU – Ungaria, 1954); locul III (Festivalul Mondial al Tineretului și Studenților – Polonia, 1955); locul II (CM – Franța, 1956); locul III (JMU – Franța, 1957). În perioada 1953-1957, a jucat în mai multe meciuri interne și internaționale, obținând rezultate remarcabile. Maestră a sportului. S-a stabilit cu domiciliul în Franța.



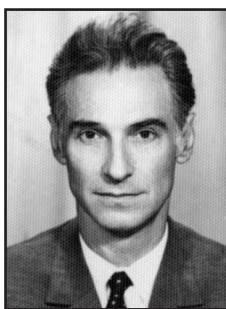
**PLEȘOIANU (ZOTTA), ECA-TERINA** (1933), n. la București. A fost una dintre jucătoarele de volei de elită din perioada 1948-1962, cu o însemnată contribuție la dezvoltarea voleiului românesc. A debutat în 1947 la Clubul „Viforul Dacia”, evoluând apoi la cluburile: „Godeanu”, „Flacăra”, „Progresul – Casa Scânteii”,

„Dinamo” București și „CSM” Cluj. Este multiplă campioană națională. La 14 ani este selecționată în echipa reprezentativă în care joacă aproape un deceniu și jumătate (până în 1962), evoluând în 135 de jocuri internaționale. Performanțe deosebite: locul II la CM din 1956 din Franța; locul II la CMU din 1954 și 1965 și locul III în anii 1955, 1957 și 1961. Se retrage din activitatea competițională în 1970. Pentru meritele sale deosebite, în 1963 este distinsă cu titlul de Maestră emerită a sportului.



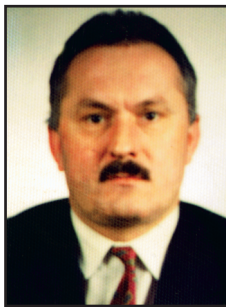
**PLOCON, DAVILA** (1931), n. la Slatina, jud. Olt. A debutat în volei la echipa „Spartac” București, în 1951 transferându-se la „Rapid” București, unde a activat neîntrerupt din 1952 până în 1969. S-a remarcat ca unul dintre cei mai buni trăgători. Ca jucător, realizează performanțe

notabile, ca: 10 titluri de campion național cu „Rapidul”, locul I în CCE tot cu „Rapid” în 1961, 1963 și 1965 și de 4 ori clasat pe locul II în 1960, 1962, 1966, 1967; locul I în CE din 1963; locul III la CM din 1960 și 1962; locul IV, la JO din 1964 de la Tokyo. Din anul 1970 activează ca antrenor – jucător în Italia. În anul 1963 primește titlul de Maestru emerit al sportului și Ordinul „Meritul Sportiv”. A antrenat echipa de volei feminin a Clubului „Rapid” București, de asemenea și lotul național de volei feminin, obținând rezultate bune. I s-a conferit, în anul 2000, Medalia națională „Serviciul Credincios” clasa a III-a.



**PONOVA, IOAN (JEAN)** (1925), n. la București. De profesie medic. A fost unul dintre cei mai cunoscuți jucători de volei ai perioadei 1948-1960. A debutat ca jucător în 1939 (la 14 ani) la echipa „Viitorul” și la Liceul „Gh. Lazăr”. A evoluat, apoi, la „Avântul Sportiv”, „Medicina” și „Rapid”, până în 1962, când s-a

retras din activitate. A fost jucător în echipa națională între anii 1948-1960. S-a remarcat ca un excelent tactician, pe fondul unei pregătiri tehnice de excepție, care l-a situat, întotdeauna, printre cei mai buni sportivi ai generației sale. În 1954 i s-a acordat titlul de Maestru al sportului, iar în 1962 cel de Maestru emerit al sportului. În perioada 1964-1968 a fost antrenor de volei la Clubul „Rapid”, obținând rezultate excelente pe toate planurile. A fost decorat cu Ordinul „Meritul sportiv” clasa a III-a.



**POP, NECULAE** (1951), n. în com. Hodac, jud. Mureș. Profesor de educație fizică, absolvent al IEFS București, promoția 1973. Ca jucător de volei și-a făcut debutul în 1968 la echipa CSS din Târgu Mureș, antrenorul lui fiind prof. Ladislau Grün. Din anul 1969, joacă la echipa IEFS București, apoi la echipa „Steaua”

și în 1982 la echipa ASA Târgu Mureș. În CN a participat la peste 500 de jocuri. A cucerit cu echipa reprezentativă a României locul III la JO de la Moscova (1980) și tot locul III la CE de volei din Finlanda (1977). De asemenea, cu echipa de club,

„Steaua” București, a reușit să obțină rezultate foarte bune în concursurile internaționale intercluburi (CCE, CC etc.). În cei peste 10 ani ca jucător în lotul național (doi ani fiind și căpitan de echipă), a participat la aproximativ 400 de jocuri internaționale. Ca antrenor de volei, a activat la echipa „U – ARDAF” Cluj, cucerind titlul de campion național în 1996 la divizia A și locul V în concursul internațional Cupa Cupelor. A antrenat în perioada 1987-1997 și lotul național de volei – masculin. În anul 1995 a publicat în colaborare cu prof. O. Bâc, cartea *Volei – 100 de ani* (Editura Daco-Press, Cluj-Napoca). Pe parcursul activității, atât ca jucător, cât și ca antrenor, i s-a decernat „Ordinul Muncii” clasa a III-a, iar în anul 1980 a primit titlul de Maestru emerit al sportului. De asemenea, i s-a conferit, în anul 2000, Medalia națională „Pentru Merit” clasa a II-a.

**POPESCU, MIHAI (MELONTE)** (1924-1998), n. la Ploiești. A fost component al lotului național de volei și cu echipa României a cucerit locurile I și II la JB din anii 1946 și 1947. În perioada respectivă era apreciat ca unul dintre jucătorii cu cel mai eficient blocaj. A jucat la echipa „Medicina” București, obținând rezultate remarcabile în CN.



**POPESCU, SORIN** (1936), n. la Cluj. Profesor de educație fizică, absolvent al Institutului de Cultură Fizică, promoția 1960. A debutat ca jucător în echipa de volei „Știința ICF” București (1956-1960). După absolvire, se transferă la echipa „Minerul Explorări” Baia Mare (1964-1968), apoi la „Farul”

Constanța. Cu cele 3 echipe în care a jucat, a totalizat aproximativ 300 de jocuri oficiale în campionatul intern și 18 jocuri internaționale intercluburi. În perioada 1972-1989, a activat ca profesor-antrenor la CSS Constanța, având și funcția de director a acestei prestigioase școli. Ca arbitru de volei, are o bogată activitate în perioada 1960-1992. În anul 1971 promovează ca arbitru divizionar, iar în 1976 ca arbitru internațional. Pe plan intern, a arbitrat aproximativ 900 de jocuri, iar pe cel extern, peste 200 de jocuri internaționale (în CCE, CE, Trofeul Tomis etc.). Autor al unei *Programe școlare pentru clasele speciale de volei*, editată în 1982, și a mai multor referate

metodice cu teme generale din sport și speciale, din volei, prezentate la diferite consfătuiri și simpozioane în Constanța. Pentru îndelungata și bogata sa activitate în domeniul sportului, a fost distins cu medalia și diploma „Meritul Sportiv”. Este membru al Biroului FRV, președinte al Comisiei Naționale de „Volei pe plajă”, președinte al Colegiului de Arbitri din Constanța (1988-1996). A fost delegat ca observator al Comisiei Europene de Volei, în perioada 1992-1996, la 4 jocuri din cadrul CE de volei (CEV) și al Cupei Cupelor. Din anul 1996, este observator al FRV. Profesor de educație fizică gradul I la Liceul „M. Eminescu” din Constanța.



**RĂDUCĂNU, NICOLAE** (1932-1997), n. la Craiova. Profesor de educație fizică, absolvent al ICF din București, specializare volei, promoția 1960. Ca jucător de volei a debutat în echipa „Rapid” București, cu care cucerește de 5 ori titlul de campioană națională. Cu aceeași echipă, ocupă locul II în CCE (1960) și locul I (1961).

Ca jucător selecționat în lotul național, câștigă locul II la CMU (1953), locul IV la JMU din 1954, locul II la CE din 1955 și locul IV la „Universiada” din același an. Ca antrenor, activează la echipa masculină studentescă „Politehnica” București, din 1961 până în 1995. În cei 34 de ani de antrenorat se clasează cu echipa de 16 ori pe locul I la Campionatul Centrului Universitar București, organizat anual. La Catedra de Educație Fizică de la Institutul Politehnic București, unde a fost cadru didactic timp de 35 de ani, a prezentat, la diferite consfătuiri, peste 30 de comunicări științifice, din care 5 au fost publicate. Pentru meritele sale de jucător, a fost distins cu titlul de Maestru al sportului, iar pentru meritele sale profesionale a fost decorat cu Ordinul „Meritul Sportiv”.

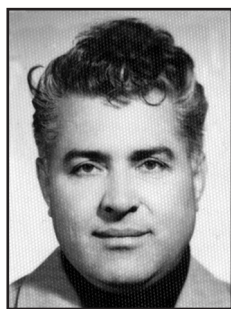
**RAUH, MARTIN** (1944), n. la Brașov. Profesor de educație fizică, absolvent ANEFS, promoția 1974. Ofițer MApN, în rezervă. Ca jucător de volei a debutat în 1959 la Brașov, iar în intervalul 1961-1964 a fost promovat în echipa „Tractorul” Brașov (divizia A), cu care s-a situat pe locul III în CN din 1963. În perioada 1964-1974 joacă la echipa Clubului „Steaua” București, cu care cucerește de 5 ori titlul de campioană națională. Tot cu această echipă cucerește un loc II la CCE, în 1969. În perioada

1962-1970, ca jucător în lotul național (de juniori, apoi de seniori), obține următoarele rezultate: locul VII (CM, 1970); locul II (JB, 1970). Ca antrenor la echipa de seniori a Clubului „Steaua”, a cucerit locul I la CN divizia A (1991). Ca antrenor la lotul național de juniori (1973-1978), reușește un loc III la Turneul „Prietenia” de la Galați (1978). În 1974 i s-a acordat titlul de Maestru al sportului. Membru în Comisia de Competiții, apoi antrenor federal la federația de specialitate.



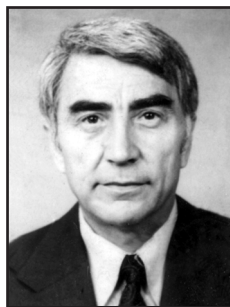
**REBAC, EUGENIA** (1943) n. la Cernăuți, azi în Ucraina. Este profesoară de educație fizică, absolventă în 1979 a IEFS. A debutat ca jucătoare în echipa de volei a Școlii Generale din Simeria, având ca antrenor pe Ovidiu Brînză. A jucat la seniore la echipa „Rapid” București, cucerind de

5 ori titlul de campioană națională în anii 1965, 1968, 1972, 1973 și 1974. Cu aceeași echipă a participat și în CCE, obținând rezultate bune. Ca jucătoare în lotul național de volei, a cucerit multe locuri I și II în CB; locul V la CM din 1974; locul VII la CE din 1971 și același loc în 1975. A fost 13 ani componentă a lotului național și 11 ani căpitan al echipei naționale de volei. Ca antrenoare, a debutat în anul 1977, la echipa de volei „Rapid” București, iar la echipa națională de junioare în anul 1981. Datorită rezultatelor bune ca jucătoare în echipa de club și cu echipa reprezentativă a României, i s-a decernat titlul de Maestră a sportului în anul 1971 și de Maestră emerită a sportului în 1973. A fost și membră în Biroul FRV. A lucrat la Serviciul Internațional și Personal la CS „Rapid” București.



**ROIBESCU, NICOLAE** (1936), n. la Arad. Antrenor de volei. Ca jucător, a debutat la echipa de juniori a Liceului Național din Iași, iar la seniorat a făcut parte din echipa CSU Iași. Începe să lucreze ca antrenor de volei în anul 1963, cu echipele de junioare „Flacăra Roșie” și „Penicilina”, ambele din Iași. Din 1966 antre-

nează echipa de seniore „Penicilina” Iași, divizionară de categorie A. Cu această echipă, pe care o antrenează și acum, a cucerit în anii 1970 și 1971 titlul de campioană națională, apoi locul II în 1972, 1977 și 1978 și locul III de mai multe ori. Pe plan internațional, a participat cu echipa „Penicilina” Iași atât în CCE, cât și în Cupa Cupelor, ocupând locul III în 1973 și locul IV în 1978 și 1979. Ca antrenor la lotul național feminin, a obținut următoarele rezultate: locul I la JB din 1971, locul VII la CE 1971, locul V la CE 1979 și locul VIII la JO 1980. Datorită rezultatelor remarcabile realizate cu echipa „Penicilina” Iași și cu echipa națională, a fost distins cu titlul de Antrenor emerit în 1996 și cu Medalia „Merite Sportive”. A făcut parte din Biroul federal de volei, ca membru al Colegiului Central de Antrenori.



**ROMAN, ȘTEFAN** (1927), n. la Șeitin, jud. Arad. Profesor de educație fizică, absolvent ICF, promoția 1953. Unul dintre cei mai buni jucători de volei din țara noastră, în perioada anilor 1950. A debutat în 1946 la „Reuniunea de Gimnastică a Muncitorilor” din Timișoara, jucând apoi la „Politehnica” Timișoara, „CCA”

și „Progresul” București. Din rezultatele realizate la concursurile internaționale: locurile IV la CM (1952) și CE (1951); locul II la CM (1956), locul III la CM (1960); locul II la CE (1958) etc. Antrenor de categoria I, a condus echipele „CCA” (1954-1956), „Rapid” (1960-1964), „Progresul” (1964-1968), aflându-se, de asemenea, la conducerea echipei naționale între 1960-1964. Între 1969-1971 a fost antrenor în Grecia. În perioada 1974-1975 a fost antrenor federal la FRV. O îndelungată activitate a desfășurat-o în cadrul catedrei de volei a IEFS, ca șef de lucrări. Din 1953 este Maestru emerit al sportului. Individual și în colaborare, a publicat articole și cărți de specialitate în revistele CFS și EFS, din care se menționează: *Structura jocului de volei – obiectiv al instruirii* (Revista EFS, București); *Curs de bază – Volei* (MEI – IEFS, 1987, București) etc. A fost membru al Colegiului Central de Antrenori și membru al Biroului FRV în perioada 1974-1976. În anul 2000, i s-a conferit Crucea națională „Serviciul Credincios” clasa a II-a.



**SĂDEANU, RODICA** (1924), n. la București. Ca jucătoare de volei a debutat în 1937, la echipa „Sportul Studențesc”, apoi la echipa „Start Club”. Din anul 1950, joacă la echipa „Locomotiva” CFR, cucerind multe locuri II și III în campionatul diviziei A. Din anul 1946 și până în 1958, este componentă a lotului național de volei. Cu echipa națională cucerește multe locuri fruntașe în diferite concursuri internaționale, astfel: locul I la Balcaniada din 1946 și locul II la cea din 1947; locul II la CMU din 1954; locul IV la CE din 1949 și același loc la cel din 1955; locul V la CM din 1952 și locul II la cel din 1956. A fost căpitan al echipei naționale de volei. Ca antrenore a activat în perioada 1952-1958 la echipa „Locomotiva” CFR, obținând locuri fruntașe în campionatul diviziei A – feminin. Datorită excelentelor rezultate obținute la volei, i s-a decernat titlul de Maestră emerită a sportului. De asemenea, i s-a mai acordat și „Medalia Muncii”, datorită îndelungatei și laborioasei activități în sportul românesc. A mai participat și la alte concursuri: baschet (fostă componentă a lotului național), atletism (campionă la săritura în lungime) și tenis de masă.



**SCARLAT, EUGEN** (1932), n. la Brăila. Profesor de educație fizică, absolvent al ICF București, specializare volei, promoția 1956. În activitatea lui se disting două etape: profesor și antrenor (1956-1976) și inspector de specialitate în Inspectoratul Școlar al Municipiului București și MEN (1976-1995). În calitate de profesor și antrenor, cu echipa de junioare „Triumf” a cucerit două titluri de campion național; timp de 12 ani a antrenat echipele de senioare „Metalul” și „Progresul” CPCȘ București, obținând rezultate bune în CN divizia A. De asemenea, a fost și antrenor al lotului național de junioare și antrenor secund la lotul național de senioare. Paralel cu activitatea de profesor, în care a obținut gradul I, a publicat cartea *Volei – pregătirea echipelor școlare*, *Caiețul profesorului de educație fizică*, mai multe articole în revista EFS și a mai elaborat patru variante de programe școlare pentru educație fizică. În îndelungata

sa activitate ca profesor și antrenor, a fost și membru al Colegiului Central de Antrenori, vicepreședinte al Biroului FRV și membru în COR.



**SCHREIBER, WILIAM** (1942), n. la Reșița. Ca jucător, a debutat în 1959 la echipa de juniori CSM Reșița, antrenorul echipei fiind Axente Popovici. În 1961 se transferă la „Dinamo” București, cu care cucerește în perioada 1962-1977 de 6 ori titlul de campion național, de 8 ori locul II și o dată locul III (1967). Tot cu această echipă a obținut la concursurile internaționale următoarele rezultate: locul I la CCE din 1966 și 1967; locul I la Cupa Cupelor în 1979; locul I la „Dinamoviadele” din 1962, 1968 și 1975 etc. Ca jucător al echipei naționale a realizat următorul palmares: campion european – loc I la CE din 1963 și locul III în 1971; locul IV în 1964 și locul V în 1972 la JO; vicecampion mondial la CM din 1966 și campion balcanic în 1971. În repetate rânduri a fost căpitanul echipei naționale. A totalizat peste 450 de jocuri internaționale, atât cu echipa de club, cât și cu cea națională. A activat ca antrenor de volei la echipa „Dinamo” București, în perioada 1979-1984, care a obținut multe titluri de campioană națională. De asemenea, echipa a cucerit locul I în Cupa Cupelor (1979). Pentru meritele sale deosebite ca jucător și antrenor, i s-a acordat titlul de Maestru emerit al sportului (1971) și de Antrenor emerit (1994). I s-a decernat în anul 2000 Medalia națională „Serviciul Credincios” clasa a III-a.



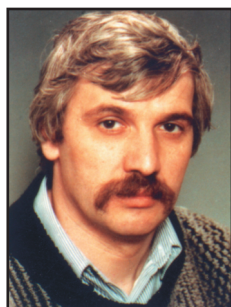
**SORBALĂ, LEONID** (1932), n. la Soroca, azi în Republica Moldova. Este profesor de educație fizică, absolvent IEFȘ București în 1956. Ca jucător, a debutat la echipa „Voința” București, obținând rezultate bune în perioada 1956-1958, în divizia A. Ca antrenor, a activat la CSȘ „Rapid” și la echipa Liceului „Traian”, din București, clasându-se de 3 ori în primele locuri în campionatul junioarelor pe capitală. În perioada 1968-1985, activează ca antrenor al lotului național de junioare – tineret, obținând rezultate remarcabile pe plan internațional, astfel: locul II la CE

de junioare din 1971; de 4 ori locul I la JB din perioada 1972-1985 și de mai multe ori locul III; la turneul „Prietenia” ocupă de 2 ori locul III (1971 și 1984) etc. De asemenea, a contribuit și la ridicarea măiestriei sportive a multor jucătoare de volei care au fost promovate la seniorat. A fost membru în Colegiul Central de Antrenori și membru al Biroului federal din cadrul FRV, în perioada 1968-1985.

**SOTIR, NICOLAE – vezi Personalități (A)**



**STAMATE, MARIAN** (1946), n. la Brănești. Absolvent al IEFS, promoția 1972. Component al echipei de volei a Clubului „Steaua”, cu care a cucerit titlul de campion național în 1969 și a ocupat locul II în CCE. A făcut parte din echipa reprezentativă de juniori și de seniori timp de 5 ani, participând la 65 de jocuri, cucerind locul III la CE din 1971 și locul V la JO de la München din 1972. Arbitru internațional. Ca jucător a debutat cu echipa de juniori a CSS nr. 2 București, obținând rezultate bune la CN. Antrenorul echipei a fost prof. N. Waldinger. I s-a conferit în anul 2000 Medalia națională „Pentru Merit” clasa a II-a.



**STAN, COSTINEL** (1953), n. la București. Profesor de educație fizică, absolvent al IEFS, specializarea volei, promoția 1978. A debutat în echipa de juniori de la ȘS 1 București (antrenor P. Brașoveanu), cu care cucerește, în 1972, titlul de campion național – divizia juniori. În perioada 1973-1978 a jucat la echipa „Progresul” București. Începe cariera de antrenor în anul 1979, cu echipa feminină (senioare) de la „Flacăra Roșie” București, obținând locul II în 1986 și locul III în 1987 și 1988, în campionatul diviziei A. Cu echipa feminină a RATB (senioare), cucerește CR în 1996, iar în 1997 CN. Pe plan internațional, tot cu această echipă, ocupă locul IV în Cupa Cupelor (1997) și locul V în Liga Campionilor Europei (1998). Ca antrenor la lotul senioarelor în perioadele 1990-1994 și în continuare din 1996, a realizat următoarele performanțe: locul I și campioană mondială universitară (1993); locul II la „Universiada” din 1991; locul VI

la CE din 1991 și 1999, precum și calificarea echipei naționale la CM de volei (1994). A totalizat 260 de jocuri internaționale ca antrenor al echipelor de club și naționale. Pentru meritele sale sportive, i s-a conferit titlul de Antrenor emerit (1996). În perioada 1992-1996 a deținut funcția de antrenor federal la FRV. Antrenor al echipei feminine de volei „Rapid” București din divizia A.



**STERIADE, CONSTANTIN** (1953), n. la București. De profesie inginer. A debutat ca jucător de volei la CSS 2 București, avându-l ca antrenor pe prof. Ion Șoacă. Ulterior, a mai jucat la următoarele cluburi: „Medicina” București (1974), „SARO” Târgoviște (1976) și „Calculatorul” București, cu care a obținut locul V în campionatul diviziei A (1983). Timp de 14 ani a participat la 300 de jocuri în campionatul diviziei A. În cadrul lotului național, a jucat timp de 4 ani în 20 de jocuri internaționale. Paralel cu profesia de inginer, deține și calificarea de antrenor de volei (categoria a II-a). A realizat un „Program de statistică” pe calculator, o lucrare originală în voleiul românesc. Arbitru internațional de volei indoor și primul arbitru din România atestat de FIVB în volei pe plajă (beach – volleyball). Din 1993, este coordonatorul Comisiei Naționale de Volei pe plajă, care elaborează un Buletin informativ, editat de FRV. Responsabil cu „Jocul de volei pe plajă”, pe plan intern și internațional.



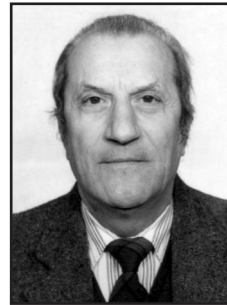
**STILEA, LAURENȚIU** (1934), n. la Foleștii de Sus, com. Tomșani, jud. Vâlcea. Este profesor de educație fizică, absolvent al ICF București, promoția 1957. Jucător de volei, a mai practicat în perioada junioratului și alte discipline sportive: gimnastica, atletismul (aruncarea greutății) și portar la echipa de fotbal a orașului Râmnicu Vâlcea. În perioada studenției, a fost component al echipei de handbal „Voința” București (1955-1957). În perioada 1957-1958, a fost antrenor și jucător la echipa de volei „Stejarul” din Râmnicu Vâlcea (divizia B), iar în anii 1965-1966 a jucat în echipa de volei „Metalul” Pitești (divizia A).

Ca profesor-antrenor la Liceul „Mircea cel Bătrân” din Râmnicu Vâlcea, în perioada 1956-1998 a cucerit de 9 ori locul I, de 6 ori locul II și de 5 ori locul III cu echipele masculine de volei, în campionatele rezervate elevilor juniori. Ca antrenor la lotul național masculin (juniorat și tineret) a obținut, de asemenea, rezultate excelente: locul I la marele turneu „Speranțe Olimpice” cu echipa de tineret în 1968 și locul II la același important turneu în 1969; locul III la CE de juniori în 1969, locul I la „Memorialul Bernard Jonanique” – Montpellier în 1969, locul IV la JB din 1973 etc. Pentru echipele naționale a selecționat și pregătit jucătorii: Laurențiu Dumănoiu, Dragoș Popescu, Radu Dumitrescu ș.a. Activitatea metodică-științifică s-a materializat prin prezentarea lucrărilor: *Studiul privind particularitățile pregătirii fizice a voleibaliștilor din liceul cu program de educație fizică și sport; Principii, forme de organizare și eficiența competițiilor de volei în etapele de raion, oraș și regiune*. A fost distins în anul 1994 cu titlul de Antrenor emerit.

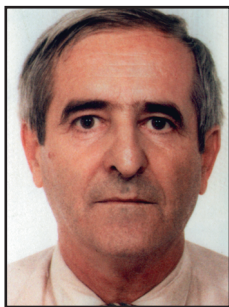


**STROIE, ȘTEFAN** (1929), n. la Zărnești, jud. Brașov. Profesor de educație fizică, absolvent al ICF București, promoția 1952. Ca jucător, a debutat la echipa de volei „Știința” ICF București. A mai practicat și alte sporturi ca: baschet, handbal, fotbal etc. Ca antrenor de volei, activează din anul 1968 la echipa ICF București, cu care, în anul 1973, cucerește locul III în divizia A – masculin, iar în 1974, câștigă CR. În perioada 1957-1963, antrenează echipa feminină din divizia A a Combinatului Poligrafic București, câștigând CR (1963). Este selecționat ca antrenor al lotului național feminin de senioare și junioare în perioadele 1973-1975 și 1977-1978, obținând rezultate bune cu respectivele echipe. Pe întreaga perioadă de antrenorat, a avut o contribuție substanțială la ridicarea măiestriei sportive a jucătorilor, unii dintre ei fiind promovați la nivele superioare. Paralel cu activitatea didactică, a desfășurat o laborioasă activitate și pe linie metodică. A publicat multe cărți din care se menționează: *Pregătirea fizică a jucătorilor de volei* (Editura Sport – Turism, București, 1976); *Curs de volei în anii 1977, 1980 și 1987* (IEFS București); *Orientarea metodică unitară* (FRV, București, 1989) etc. De asemenea, i s-au publicat aproximativ 50 de

articole științifice, de specialitate. Pe parcursul activității, a avut următoarele funcții: Președinte al Colegiului Central de Antrenori și membru al Biroului FRV. Pentru deosebita activitate depusă în voleiul românesc, i s-a decernat diploma „Merite Sportive” clasa a II-a, iar în anul 1995 a primit titlul de Antrenor emerit, disciplina volei. Profesor la Universitatea Ecologică, Facultatea de Educație Fizică și Sport București, disciplina volei.



**SURUGIU, VICTOR** (1926), n. la București. Este profesor de educație fizică, absolvent al ICF București, în 1950. În învățământul superior a activat la ICF, Institutele Pedagogice și Politehnice București, cu gradul de conferențiar universitar. Ca jucător de volei, a făcut parte din echipa de volei „Dinamo” București. Ca antrenor, a activat tot la echipa masculină „Dinamo”, cucerind în 1958 titlul de campion național în Divizia A, iar pe plan internațional a cucerit locul I la concursul „Dinamoviada” în 1959. Pe parcursul activității de profesor – antrenor, a mai antrenat și echipele masculine de volei „Steaua”, „Știința” IEFS, precum și echipa „Petrolul” Ploiești, obținând cu toate locurile fruntașe în respectivele campionate naționale. Ca antrenor și coordonator al loturilor naționale de volei la juniori și seniori (masculin și feminin), a obținut rezultate foarte bune, astfel: în 1960 – locul III la CM – seniori; locul I la concursul internațional „Speranțe Olimpice” în 1968; locul VII la CE de junioare din 1969 și la cel de juniori din 1966. Paralel cu bogata activitate de antrenor, a avut și preocupări pe linia metodică-științifică. Această activitate s-a materializat prin publicarea a peste 15 cărți, manuale, cursuri, programe; peste 45 de lucrări științifice (comunicate și publicate) și peste 20 de lucrări cu caracter general, articole etc. Din cele 80 de lucrări științifice, se menționează publicarea unora dintre ele, ca: *Volei* (curs), Editura Didactică și Pedagogică, 1963, București; *Volei, antrenament, exerciții, jocuri*, la Editura UCFS, 1966 și ediția a II-a în 1968; *Volei în școală*, Editura Stadion, 1971, București etc. În perioada 1971-1973, a activat în Algeria, susținând 7 cursuri cu antrenori de diferite categorii în capitală și provincie. Pentru laborioasa activitate practică depusă în mișcarea sportivă ca antrenor și cadru didactic, i s-a decernat, în 1995, titlul de Antrenor emerit.



**ȘERBAN, MARCEL** (1943), n. la Blaj, jud. Alba. Profesor de educație fizică, absolvent al IEFS București, promoția 1964. Din 1964 și până în 1987, activează ca profesor – antrenor de volei la ȘS „Viitorul” București, care, în 1978, devine campion național. Din echipa respectivă au fost promovați mulți jucători de valoare. Din 1987, activează ca metodist la CS „Progresul” București și ca inspector principal la MTS. Ca jucător de volei, a debutat în București la echipele de volei „ICF” și „Steaua”. În perioada 1968-1992, activează ca antrenor la lotul național de juniori – tineret, obținând rezultate bune în concursuri internaționale. Paralel cu activitatea didactică și de antrenor, a desfășurat o bogată și valoroasă activitate pe linie metodică. A publicat 9 cărți, din care: *Volei pentru juniori*, Editura CNEFS, București, 1970 și 1975; *Volei, strategie și tactică*, Editura Sport – Turism, 1984; *Îndrumar metodic*, Editura Omnia Gmp. SRL, București, 1996; *Volei – Curs specializare*, ANEFS, București, 1997; *Gândirea – factor de optimizare a modelării – volei*, Editura Prin-tech, 1999, București etc. Din anul 1996 este profesor universitar la Catedra de Jocuri Sportive secția Volei, a ANEFS București. Pe parcursul activității ca profesor și antrenor, a mai avut și următoarele funcții: Președinte al Colegiului de Antrenori – București și al Colegiului Central de Antrenori din FRV. De asemenea, a fost reprezentantul ANEFS – București, la „European network of sport sciences in higher education” (ENSSHE); membru în Biroul Consiliului Științei Sportului din România, precum și membru al Societății Psihologilor Sportivi din țara noastră. Din anul 1997 a preluat și funcția de prorector științific al ANEFS București. I s-a conferit în anul 2000 Medalia națională „Serviciul Credincios” clasa a III-a.



**ȘICLOVAN (GHERASIM), RODICA** (1932), n. la Iași. Profesoară de educație fizică, absolventă ICF, promoția 1954. Antrenoare (volei) categoria I. Ca sportivă, a debutat în atletism (80 m garduri, Clubul „Constructorul” București, 1948-1951). Din 1951, optează pentru jocul de volei, devenind jucă-

toare în următoarele cluburi bucureștene: „Progresul” (antrenor Al. Gruia), „ICF” (Nicolae Murafa), „Dinamo” (Gh. Constantinescu), „Rapid” (Miron Georgescu). Cu echipa ICF (o dată) și cu echipa „Dinamo” (de 4 ori) cucerește titlul de campioană națională (1952, 1954, 1958, 1960, 1961). Selecționată în echipa națională, participă la JMU de la Budapesta și la CE de la Praga (1949), ocupând locurile IV; la JMU de la Praga (1950) – locul III, la CE de la Sofia (1950) – locul V, la CM de la Moscova (1952) – locul V, la CE de la București (1955) – locul IV etc. Maestră a sportului din 1959. După încheierea activității competiționale, activitatea profesională a desfășurat-o ca profesoară de educație fizică la Liceul „Matei Basarab” din București (1957-1962); directoare la Școala Experimentală „Viitorul” și antrenor secund la lotul național de volei (1962-1972); secretar general al FRV (1973-1979); instructor principal la Centrul de Perfecționare CNEFS, apoi MTS (1979-1994). În 1990 a fost aleasă președintă a Comisiei Centrale de Fotbal – femei din cadrul FRF.



**ȘOACĂ, ION** (1945), n. în com. Dobridor, jud. Dolj. Profesor de educație fizică, absolvent al ICF București, specializarea volei, promoția 1968. Ca jucător de volei, a debutat în 1960, la Liceul Sportiv nr. 35 și la CSS București, având ca profesori-antrenori pe A. Dragomir și L. Sorbală. Ca senior, a jucat la echipa ICF București, apoi s-a transferat la echipa „Semănătoarea”, iar în 1972 și-a încheiat activitatea de jucător la echipa „Sănătatea” (ambele din București). A participat – ca junior și senior – la aproximativ 100 de jocuri. Ca profesor – antrenor, în perioada 1968-1979, a antrenat echipele masculine ale ȘS nr. 2, care au cucerit titlu de campioană națională la divizia juniori școlari în anii 1973 și 1974 și locul II în 1976. În perioada 1979-1998, a antrenat echipele de juniori la CSS „CFR” București, care au câștigat de 7 ori titlul de campioni naționali. În cei 30 de ani de antrenorat, a promovat numeroși jucători de valoare (juniori și seniori) la loturile naționale și în divizia A: C. Chițigoi, C. Bădiță, G. Enescu, M. Constantin, M. Drăghici, S. Oancea, V. Adamciuc, R. Găvan ș.a. În diferite perioade a mai antrenat echipele „Locomotiva” și „Rapid” București din



campionatul diviziilor B și A. Ca antrenor la loturile naționale de juniori – tineret, a obținut rezultate bune în diferite concursuri internaționale. Activitatea metodico-științifică îi este reflectată în lucrarea *Programa de volei pentru secțiile din Cluburile Sportive Școlare și la cele cu clase de volei*. Participă activ și la Consfăturile metodice din Colegiul de Antrenori ai Municipiului București, în calitate de președinte. De asemenea, este membru al Colegiului Central de Antrenori și membru în Comisia Națională pentru Juniori din cadrul FRV. Activează la CSS „CFR” București, fiind și șeful Catedrei de Volei a clubului respectiv. În 1999 i s-a decernat titlul de Antrenor emerit.



**ȘORBAN, MARGARETA** (1943), n. la Miercurea Ciuc, jud. Covasna. În anul 1958 a debutat ca jucătoare de volei la echipa de junioare „Voința” din Miercurea Ciuc, având ca antrenor pe Iosif Petres. În anul 1964, s-a transferat la echipa „Dinamo” București, unde a jucat până în 1974. Cu această

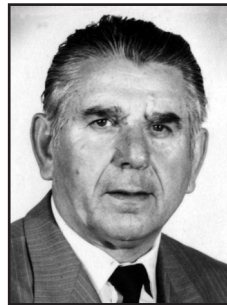
echipă a obținut, timp de 10 ani, următoarele rezultate: de 3 ori campioană națională, de 5 ori locul II și o dată locul III. Pe plan internațional, a participat în anul 1974 la CCE și la Cupa Cupelor, ocupând locul III. Pentru bunele rezultate obținute cu echipa „Dinamo” București, i s-a decernat în 1973 titlul de Maestră a sportului. A lucrat un timp și ca antrenoare.



**ȘUȘELESCU, ION** (1928), n. la Câmpulung Muscel, absolvent al ICFS, promoția 1951. A învățat voleiul la Liceul „Dinicu Goleșcu”, sub îndrumarea profesorilor Balosache și Bujor. Legitimată inițial la Clubul „Petrol – Distribuția” și apoi la echipa „CCA” București. Este selecționat la lotul național în 1949 și joacă de

25 de ori în echipa reprezentativă, cu care ocupă locul V la CE de la Sofia (1950), locul IV la cel de la Paris (1951), vicecampion mondial la Jocurile Universitare Mondiale din 1953. De trei ori campion național cu echipa „CCA”. Mastru al sportului. În 1999 i s-a conferit titlul de Mastru emerit al sportului. A continuat munca de antrenor la Clubul „Victoria”,

obținând rezultate bune cu echipa respectivă. Autor a trei cărți de rebus cu teme din sport și de integrale. A fost și arbitru de volei.



**TĂNASE, TĂNASE** (1925), n. la Ploiești. Absolvent al Institutului de Studii Economice din Brașov, promoția 1950. A practicat voleiul de performanță în cadrul cluburilor: „Petrolul” Ploiești, CS Universitar (CSU), „Dinamo” și „Tractorul”, toate din Brașov. În 1951, a absolvit prima școală de antrenori de

volei organizată în țara noastră. Din 1951 a lucrat fără întrerupere până în 1997, ca antrenor la echipe din divizia A a CN. Dintre rezultatele remarcabile pe care le-a obținut, merită să fie menționate: 5 titluri consecutive de campion național la volei masculin cu echipa „Steaua”, o finală și 2 semifinale în CCE cu aceeași echipă și un titlu de campion național la volei feminin cu echipa „Rapid” București. S-a remarcat, de asemenea, prin activitatea depusă pentru selecția și pregătirea unui număr mare de jucători valoroși, dintre care 25 au devenit componenți ai echipei naționale de volei, iar 13 dintre ei au obținut titlul de maștri ai sportului. Pentru rezultatele obținute și competența dovedită, a fost promovat antrenor al echipelor reprezentative ale țării, lucrând timp de 7 ani la lotul de tineret și 2 ani la cel de seniori. Munca de antrenor a îmbinat-o permanent cu participarea susținută la organizarea și popularizarea voleiului. Antrenor emerit de volei. A contribuit la înființarea CSU și a secției de volei a Clubului „Dinamo” din Brașov și a făcut parte din organele de conducere teritoriale și centrale ale FRV.



**TĂNĂSESCU, ION (NAE)** (1930-1995), n. la Ploiești, jud. Prahova. Absolvent al Institutului de Petrol și Gaze din București, promoția 1953. Ca jucător de volei a debutat în echipa fostului Liceu „Sf. Petru și Pavel”, actualmente Colegiul Național „Mihai Viteazul” Ploiești, cucerind cu echipa, în 1948, titlul de campion național la juniori. Din anul 1950 joacă la echipa de volei „CCA” („Steaua” București), cucerind cu aceasta patru titluri de campion național în perioada 1951-1957. Încă din anul 1949 este

selecționat în lotul național de volei, fiind unul din jucătorii cu o longevitate destul de mare. În cei peste 10 ani ca jucător în echipa națională, a cucerit locul II (1956) și locul IV (1952) la CM, locul II la CE de volei (1955) și locul II la JMU din 1953. După retragerea definitivă din activitatea voleibolistică, s-a dedicat activității profesionale în cadrul armatei, promovând la gradul de colonel. Pentru excelențele rezultate sportive, i s-au decernat multe ordine și decorații, precum și titlul de Maestru al sportului.

**TĂRCHILĂ, NICOLAE** – vezi **Personalități (A)**



**TIMOȘANU (MORARU), CORNELIA** (1934), n. în com. Piscu, jud. Galați. Profesoară de educație fizică, absolventă ICF, promoția 1956. A debutat, ca jucătoare de volei, în cadrul Liceului „Dr. Angelescu” din Buzău, apoi a continuat să joace în echipa ICF, ca studentă (1952-1956). Cu această echipă a

cucerit în 1954 titlul de campioană națională. După absolvire, s-a transferat la „Dinamo”, apoi la „Rapid”, cu echipele cărora a obținut locuri fruntașe în intervalul 1956-1958. Cu echipa națională a realizat următoarele rezultate: locul IV (Festivalul Mondial al Tineretului și Studenților – România, 1953); locul II (JMU – Ungaria, 1954); locul IV (CE – România, 1955); locul III (Festivalul Mondial al Tineretului și Studenților – Polonia, 1955); locul II (CM – Franța, 1956); locul IV (Festivalul Mondial al Tineretului – URSS, 1957); locul III (JMU – Franța, 1957). Pentru meritele sale sportive, i s-a decernat în 1956 titlul de Maestră a sportului.



**TODOROVSCI (CERNAT), NATALIA** (1931), n. la București, tehnician principal în cercetări rutiere. A început practicarea sportului din copilărie și a luat parte la concursuri corespunzătoare vârstei în disciplinele natație și tenis. În liceu s-a dedicat jocurilor sportive, participând concomitent la com-

petițiile din prima categorie a CN la baschet și volei. La vârsta de 18 ani a renunțat la baschet, fiind selecționată în lotul reprezentativ de volei al României. În campionatul intern a jucat la prima cate-

gorie a CN, din 1948 până în 1968, când s-a retras din activitatea sportivă competițională. A apărut culorile cluburilor bucureștene „Flacăra”, „Progresul” „Sănătatea” și „Rapid”. Pe parcursul celor două decenii, cu echipele a căror titulară de bază a fost, a obținut de 10 ori titlul de campioană națională, s-a clasat de 7 ori pe locul II și a câștigat o dată CR. A făcut parte din lotul reprezentativ al României din 1949 până în 1964. Și-a adus o contribuție importantă la obținerea celor mai bune rezultate ale voleiului feminin românesc din toate timpurile: locul II la CM de la Paris din 1956 și la CMU de la Budapesta din 1954; locul III la CE de la București din 1963 și la alte două ediții ale CMU, precum și locul IV la JO de la Tokyo din 1964. În cei 15 ani, cât a fost componentă a echipei naționale, a participat la mai mult de 300 de jocuri internaționale. Pentru rezultate obținute de-a lungul activității profesionale și sportive, a primit diplome de onoare, a fost distinsă cu „Medalia muncii” și cu titlul de Maestră emerită a sportului. I s-a conferit, în anul 2000, Medalia națională „Pentru Merit” clasa a III-a.

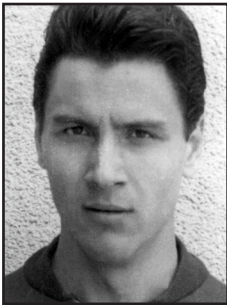


**TRANDAFIRESCU (BUNESCU), MARIANA** (1924-2000), n. la București. A fost jucătoare de volei și baschet. Activitatea a început-o la cluburile sportive „Viforul Dacia” și „Sportul Studențesc”, până în 1948, după care a trecut la Clubul „Godeanu” București, între 1948-1950. Între 1951-1954 a fost antrenoare, jucătoare și căpitan de echipă (volei) la „Progresul” CPCS București. La acest club a cucerit titlul de campioană în 1951, 1952 și 1953. Componentă a echipei naționale de volei și baschet din 1946, a obținut rezultate remarcabile (locul I la JB de volei, din 1946 și 1947, locul III la JMU 1950 etc.). Are calificarea de antrenor categoria I la volei și baschet. Starea de sănătate nu i-a permis continuarea activității sportive.



**TUTOVAN, MIRCEA** (1950), n. la Nemșa, jud. Mureș. Absolvent al Liceului „23 August” din București, unde s-a format pentru volei la secția grupului școlar, avându-l antrenor pe prof. I. Săvulescu; s-a transferat apoi la echipa „Dinamo” București. A fost selecționat în echipa națională în

care a avut peste 200 de jocuri, fiind unul din jucătorii cei mai eficienți din voleiul românesc, remarcat prin forța loviturilor de atac. A fost de nenumărate ori campion național cu clubul său, cu care a participat la CCE, ocupând locul III și locul I de 2 ori în Cupa Cupelor. Cu echipa națională, a ocupat locurile III la CE din 1971 și 1977 (în Italia și Finlanda) și locul VI la CM din Mexic în 1974. Mastru emerit al sportului. I s-a conferit în anul 2000 Medalia națională „Serviciul Credincios” clasa a III-a.



**UDIȘTEANU, GABRIEL** (1945-1992), n. la Arad. Absolvent al Facultății de Industrie Alimentară din Galați, promoția 1971. A debutat ca jucător de volei la echipa „Fulgerul” din Suceava, avându-l ca antrenor pe dr. Traian Căldare. Se transferă apoi la echipa „Politehnica” Galați, cu care ocupă locul II (1967) și

locul III (1969) în CN – divizia A. În perioada 1971-1978 joacă la „Dinamo” București, cu care cucerește de 6 ori titlul de campion național – divizia A. Tot cu „Dinamo”, pe plan internațional cucerește locul II în 1974 și locul III în 1975 la competiția intercluburi – CCE. Cu echipa națională a României, în care a fost selecționat din anul 1962, a realizat următoarele rezultate: locul III – CE (1971); locul V – JO (1972); locul I – CB (1971 și 1973); locul II – vicecampion mondial – CM (1966); locul VI – CM (1974); locul IV – CE (1975). Datorită rezultatelor remarcabile obținute de-a lungul activității sale voleibalistice, i s-a decernat titlul de Mastru emerit al sportului.

**VANEA, LIA** (1938), n. la Cluj. Absolventă a ICFS din București, promoția 1972. Inițierea în volei o face la AS „Flacăra” Cluj, de unde se transferă, în 1960, la Clubul „Dinamo” București, și sub conducerea antrenorului Gh. Constantinescu cunoaște consacrarea. Cu echipa „Dinamo”, cucerește de 9 ori titlul de campioană națională. Are o prestație remarcabilă în echipa națională, în care realizează peste 200 de jocuri internaționale, cucerind titlul de campioană

europăeană în 1963 la București și locul IV la JO de la Tokyo în 1964. Din 1975, a lucrat în Germania, la Dortmund, ca profesoară. Maestră a sportului.



**VELICU (PETCULEȚ), IRIANA** (1956), n. la București. A debutat ca jucătoare de volei în anul 1967, la echipa de junioare „Viitorul” din București, având-o ca antrenore pe prof. Mihaela Bulgăru. În 1971, se transferă la „Dinamo”, cu care cucerește până în 1974 mai multe trofee și titluri naționale și internaționale, în special în cadrul „Dinamoviadei”. Selecționată la lotul de junioare, apoi la cel de senioare, participă cu succes la mai multe competiții internaționale, printre care și la JB din 1974 și 1975 (locul I) și 1976 (locul II). Datorită rezultatelor obținute la cele peste 400 de jocuri, cu echipa de club și cea națională, i-au fost decernate titlurile de Maestră a sportului (1978) și Maestră emerită a sportului (1998).



**ZABARA (PĂUNOIU), ANA** (1937), n. la Chilia Nouă, azi în Ucraina. Profesoară de educație fizică, absolventă a Facultății de Educație Fizică din Iași, promoția 1970. A debutat ca jucătoare de volei în anul 1952 la echipa de junioare a CS „Spartac” din Brăila. În 1954, s-a transferat la echipa de senioare a Clubului „Locomotiva” București, iar în 1966 la Clubul „Penicilina” Iași. Cu echipa „Locomotiva” a cucerit locul I în 1959, de 7 ori locul II și de 2 ori locul III în CN, divizia A. Cu ambele echipe a jucat în mai multe concursuri internaționale de volei, cu rezultate bune. În 1954, devine componentă a echipei reprezentative, ocupând locul IV la CE de la București în 1955 și de la Praga în 1958. În cei 9 ani cât a făcut parte din echipa națională, a participat la peste 200 de jocuri internaționale. Pentru meritele sale sportive, a primit titlul de Maestră a sportului (1970) și decorația „Merite deosebite”.

